

Brazda

List župe sv. Ivana Nepomuka, Stupnik - Lučko

**„Ja sam svjetlost svijeta; tko ide za mnom, neće hoditi u tami,
nego će imati svjetlost života.“ (Iv 8,12)**

U ovom broju: Aktualnosti iz života župe | Ususret Božiću | Župni pastoral | Socijalna dimenzija u župi | Dodir malenih ruku | Melodije života | Tragovi u prolazu | Nauk crkve

SADRŽAJ

1 Riječ odgovornog urednika	33 Mesija je zakasnio
2 Naš župni pastoralni centar	33 Dječje izjave o talentima
3 Betlehemske svjetlo	37 Pogodi tko sam
4 Bogatstvo božićnih običaja	39 Sveci među nama
5 Trodnevica u čast našeg zaštitnika	40 Dodir Boga u duši glazbenika
7 Glas naroda - doživljaj trodnevne	41 Adventsko ili božićno koncertiranje?
8 Intervju sa s. Anicom Marijom od Duha Svetog	43 Hrvatske narodne božićne popijevke
13 Blagoslov parkovnog križnog puta u Hrv. Leskovcu	45 Mala pjesmarica hrvatskih božićnih popjevki
14 Promjene na leskovačkom brijegu	46 Allegro med zagorskim bregima
16 O škapularu	47 On the road again . . .
17 Pričest pod obje prilike četvrtkom	50 Misijski dan u svijetlu malih misionara
18 O.K. „Nepomuk“ u Drugoj odbojkaškoj ligi	52 Ansambli „MI-Tamburica“ – gostovanja u 2012. godini
20 DVD Stupnik u 2012. godini	54 Lajkaj, ako vjeruješ u Boga
22 Danas jutrom, ranom zorom, svanu je divan dan...	55 Moj bližnji i ja
24 Deset razloga zašto se nikada ne perem	56 Godina vjere – Što je vjera?
25 Ogladale, ogledale moje... Reci mi, najljepši na svijetu, tko je?	58 Decoupage tehnikom do originalnog poklona
26 Zar smo zaboravili i na Caritas?	59 Stvoritelju divni
28 Kako je novac ukrao Božić i što god drugo	60 Tuđina
30 Druga strana medalje	60 Kviz – Sveci uoči Božića
31 Da sam ja takav	61 Vicevi
	63 Nepoznato o poznatome
	64 Župne obavijesti

Brazda

Župni list Župe sv. Ivana Nepomuka, Stupnik-Lučko

E-mail: list.brazda@gmail.com

Naklada: 3000 komada

Izdaje: Župni ured sv. Ivana Nepomuka, Stupnik- Lučko,

Sijačevo šetalište 2, 10 250 Lučko; www.nepomuk.hr

Odgovorni urednik: Vjekoslav Pavlović, župnik

Glavna urednica: Marija Tomečak

Lektorica: Marija Tomečak

Članovi uredništva: Petar Bunić, Milan J. Desnica, Luka Drobilo, Marija Gaura, Tihana Golubić, Tihana Krajačić Bilić, Mladen Krpan, Tina Krpan, Kristina Lončar, Danijel Matešić, Vjeran Matešić, Nikola Tomečak

Suradnici: Anđelka Bunić, Dragica Burić, Mira Drobilo, Renata Krajina, vlč. Mijo Matošević, Janja Novinc, sestre karmelićanke BSI

Slikovno oblikovanje: Petar Bunić

Grafička priprema: Petar Bunić

Naslovna i pozadinska fotografija: Petar Bunić

Tisak: KERSCHOFFSET d.o.o., Ježdovečka 112, 10250 Lučko

Riječ odgovornog urednika

Poštovani čitatelji i dragi župljani!

Vrijeme je neizmjerni dar Božji. S time u vezi, pred nama je vremensko razdoblje od 11. listopada 2012. do 24. studenoga 2013. god., koje je papa Benedikt XVI. proglasio „Godinom vjere”. To je vremensko razdoblje od posebne važnosti i neizmjerne milosti Božje. Papa je dao poticaj, a mi smo oni koji ćemo ovaj papin poticaj prihvatiti i iskoristiti. Kako ga prihvatiti i koliko ga iskoristiti, ovisi ponajprije o nama samima. Razmišljajući o tome, kako dobro iskoristiti „Godinu vjere”, došla mi je ideja o mjesečnim tribinama za sve članove naše župne zajednice. Ova ideja bila je jednoglasno prihvaćena od članova župnog pastoralnog vijeća te će, do trenutka izdavanja ovog lista, već biti održane tri tribine ili predavanja na temu „Godina vjere”. Vjerujem da će nam ugledni predavači dati, svaki na svoj način, poticaj na istinsko razmišljanje o osobnoj vjeri u Boga i načinu na koji možemo vjeru u Boga živjeti u svakodnevnici. Zato, nemojmo olako propustiti predavanja vrsnih predavača koji će nam sigurno puno toga lijepa i korisna kazati. Na našoj web stranici i pripremljenim plakatima moći ćete unaprijed vidjeti tko će biti slijedeći predavač te datum i vrijeme kada će biti održana pojedina tribina u mjesecu. Stoga, predavači će se potruditi pripremiti temu, pastoralno vijeće i župnik organizirati tribinu, a na vama je zadaća da se odazovete i da se svi potrudimo, svaki na svoj način, kako trud ne bi bio uzaludan.

Osim ove tematike vezane za „Godinu vjere”, u Brazdi pročitajte nešto više o našem novom pastoralnom centru, o značenju betlehemskog svjetla ili o trodnevnicu u čast našeg zaštitnika. Isto tako, vjerujem da će vas zanimati i intervju s časnom sestrom Anicom Marijom i ljepota sadržaja duhovnosti naših sestara karmelićanki. Jedinstvenost euharistijskog blaga protkana je kroz mogućnost sv. pričesti pod obje prilike na misi svakog četvrtka. Socijalna dimenzija u župi bit će inspirirana komercijalizmom koji prečesto vlada u ove božićne dane, ali će biti i protkana temama o našem župnom caritasu, osobnim iskustvima i svjedočanstvima dragih nam župljana. Nismo zaboravili i one najmanje koji preko svojih dodira ostavljaju neprocjenjive testamente u svijetu. Da je naša župna zajednica raspjevana zajednica, saznajte iz mnogobrojnih tema poglavlja „melodije života”. Zaista, svatko može naći nešto za sebe i svoju dušu.

Budući da se nalazimo u „Godini vjere”, od sveg srca želim svima vama, dragi župljani i dragi čitatelji našeg župnog lista, da ovaj Božić i sve blagdane božićnog vremena proslavite u dubokoj vjeri, radosti i zahvali Nebeskom Ocu što nam je poslao svoga Sina za Spasitelja, a godine 2013., svi rasli u vjeri, nadi i ljubavi prema trojedinom Bogu, Djevici Mariji, Svetima i braći ljudima!

Vjekoslav Pavlović, župnik

Naš župni pastoralni centar

Tekst: Vlč. Vjekoslav Pavlović

Promatrajući propadanje gospodarske zgrade koja je vremenom izgubila svoju svrhovitost, pristupilo se izgradnji nove zgrade koja će imati novu i korisnu svrhu tj. pristupilo se izgradnji našeg župnog pastoralnog centra.

Važnost ovoga objekta je u tome, što će tu biti prostorije od velike važnosti za našu župnu zajednicu: prostorije za župni caritas, za župnu arhivu i knjižnicu i za druženje djece i mladih. Kao što vam je već poznato, izgradnja župnog pastoralnog centra započela je u jesen 2011. god., a stala je ove godine u proljeće, kada je objekt stavljen pod krov i, ugradnjom stolarije, zatvoren.

U ovom trenutku, do konačne isplate duga, ostalo je još 5.000,00 HRK. Ipak, treba kazati da dosadašnja isplata nije izvršena samo novcem od vaših darova za izgradnju, već i novcem iz župne blagajne. Prikupljeni prilozi, od vas župljana i nekoliko firmi iz naše župe, na dan 26. studenoga 2012., iznose 132.853,00 HRK. Izvođaču radova isplaćeno je, od isplate avansa od 400.000,00 HRK, još 347.059,22 HRK, što znači da je iz župne blagajne isplaćeno 214.206,22 HRK.

Iz ove financijske situacije jasno se vidi zašto su radovi privremeno stali. Vjerujem da će radovi izgradnje ponovno krenuti dalje, ali samo zajed-

ničkim zalaganjem sviju nas. Ovim se pismom obraćam svima vama, dragi župljani, sa zahvalom za vaš dosadašnji angažman i s molbom za vašu daljnju financijsku suradnju i pomoć, dakako, prema vašim mogućnostima. Posebno se obraćam firmama koje se nalaze na teritoriju naše župe, da nam pomognu u materijalu koji nam je potreban u daljnjoj izgradnji.

Vjerujemo, stoga, da će naš pastoralni centar napokon zaživjeti i da će njegova svrha uvelike doprinijeti dobiti cijele župne zajednice.

Betlehemsko svjetlo

Tekst: Tihana Golubić

Već se dugi niz godina, uoči Božića, diljem Europe, pa tako i Hrvatske, donosi u naše crkve i domove toliko dragocjeno Betlehemsko svjetlo. Zavirimo, stoga, malkice u povijest i bogatstvo koju donosi dotična gesta i tradicija.

Ideja o Betlehemskom svjetlu nastala je 1986. godine kada je jedna Austrijanka, potaknuta televizijskom božićnom emisijom o darivanju, odlučila svoje dobročinitelje darivati originalnim poklonom – svjetiljkom. Iz te njezine geste darivanja svjetla, razvila se ideja Betlehemske svjetla mira. Svake godine, tjedan dana prije Božića, jedno se dijete iz Austrije zaputi u Betlehem i u „Spilji rođenja” zapali Betle-

hemske svjetlo koje se avionom dopremi u Austriju. Tamo se okupe predstavnici europskih izviđačkih organizacija i svjetlo odnesu u svoje države gdje se dalje prenosi u crkve,

---

"Ideja o Betlehemskom svjetlu nastala je 1986. godine kada je jedna Austrijanka..."

---

domove i bolnice. Betlehemske svjetlo pali se dva tjedna prije Božića na velikoj svečanosti u Betlehemu, na mjestu Kristova rođenja. Uz pomoć velikog broja nacionalnih izviđačkih organizacija, svjetlo svake godine obilazi svijet i prenosi se svijećama milijuna vjernika.

Prenoseći maleni plamen, koji se pažljivo i strpljivo čuva da se ne bi ugasio, želi se ljude potaknuti na promišljanje o čuvanju mira i zajedništva koje je danas narušeno diljem svijeta.

Svjetlo je inače jedno od simbola Božića, a ujedno i simbol Kristova rođenja, simbol života koji treba zasjati i u našim očima. Ono nas podsjeća na ljubav koja se dijeli davanjem i izgaranjem za druge. Neka se u vašim domovima ovih dana nađe za obiteljskim stolom pokoka svijeća koja će vas pozvati i podsjetiti na zajedničku molitvu, istinski razgovor, pjesmu i smijeh. Koristimo i prepoznajmo dragocjene trenutke koje nam Bog daruje prije nego se plamen naših života ugasi...

Bogatstvo božićnih običaja

Tekst: Tihana Krajačić Bilić

Donosim vam nekoliko zanimljivih božićnih običaja kojih se sjećam iz svoje mladosti ili za koje sam čula da su ljudi tradicijski vršili.

Na blagdan sv. Barbare, ljudi iz mnogih dijelova Hrvatske znali su odrezati par grančica s trešnjinog stabla. Stavili bi ih u vodu i onda bi za Božić imali lijepo rascvjetane cvjetove. Uživali bi, tako, u mirisnim cvjetovima i sjećanju na to kako iza zime ponovno dolazi proljeće kada će sve propupati.

Osim sisanja pšenice na blagdan sv. Lucije, djevojke su znale upisivati 11 muških imena na papiriće dok su jedan dodatni papirić ostavile praznim. Svaki dan bi se spalio po jedan papirić. Onaj papirić koji je ostao zadnji i na kojem bi bilo zapisano ime, bio bi papirić s imenom djevojčinog ženika, a ako bi papirić bio prazan, to bi značilo da se djevojka neće udati. Čula sam od nekoliko žena kako im se, na čudesan način, obistinio ovaj običaj s njihovim budućim muževima, a moram vam priznati da sam i ja ovaj običaj provela prije mnogo godina dok sam još bila djevojčica te sam tek kasnije upoznala svoga muža koji danas nosi ime koje je bilo na tom preostalom papiriću. Ja sam na ovo potpuno zaboravila, ali sam se nedavno ovoga sjetila i način na koji se to obistinilo.

U mojoj obitelji već dugi niz godina postoji običaj da stavimo slamu ispod i okolo bora te sve lijepo ukrasimo Bo-

žićnicama (jabukama i narančama) koje su se potom darivale kada bi išli u čestitanje. Uz to, na slamu smo znali staviti i češere i orahe. Kad su moji roditelji, djedovi i bake bili mladi, kod njih je bio običaj da se slama stavi i ispod stola pa bi se onda djeca legla ispod i uživala na mirisnoj slami.

Volim i još jedan običaj. Majka je znala uvijek pripremiti božićni kruh (Božićnjak) kojeg bi ukrasili grančicom bora, a ponekad i svijećom. Ovaj kruh, dok je stajao na glavnom stolu, imao je poseban miris koji se prožimao s mirisom borovine.

Pričali su mi stariji da se u njihovo doba u kući znalo

objesiti i koje oruđe kako bi bilo blagoslovljeno za narednu godinu. Posebna je radost bila kada se na staru godinu znalo otići na misu zahvalnicu za proteklu godinu, a na Novu Godinu otići slaviti jedan od najvećih Marijanskih blagdana – Svetkovinu sv. Marije Bogo-rodice.

Božićno vrijeme ima, uistinu, puno zanimljivih običaja od kojih sam navela samo pojedine. Vjerujem da i vi, u svojim krajevima iz kojih potječete, također imate neke zanimljive običaje, za koje se nadam da će naći mjesta u nekoj budućoj Brazdi.

Trodnevnica u čast našeg zaštitnika

Tekst: Mladen Krpan

Ove godine, kao i svake dosadašnje, naši župljani su imali priliku pripremiti se trodnevnom duhovnom pripravom za proslavu našeg zaštitnika. Sve je počelo u nedjelju, 13. svibnja, večernjom sv. misom koju je predslavio o. Dario Tokić, OCD, a pjevanje je predvodio zbor mladih „Allegro”. Drugog dana duhovne pripreve, u našu župnu zajednicu došao je fra Ivo Pavić, OFM iz župe Presvetog Srca Isusova, Šurkovac, BiH. To je za našu župnu zajednicu bio pravi izazov, kako duhovni tako i organizacijski. Naime, fra Ivo Pavić je nadale-

ko poznati karizmatik koji na svojim duhovnim obnovama okuplja velik broj vjernika iz cijele Hrvatske, BiH pa i šire.

Tog su dana program ili, bolje rečeno, duhovni nagovor te molitve ozdravljenja i otklinaljanja započeli u 17h. Vjerujem da naša župa i zidovi naše crkve ne pamte toliko mnoštvo vjernika koji su pristigli iz svih okolnih mjesta i gradova. Nažalost, naših je župljana bilo u manjem broju, a zaista je bila prava šteta propustiti to jedinstvo u molitvi i pjesmi. Susret je nastavljen sv. misom koju je također predslavio fra Ivo Pavić,

a pjevanje je predvodio mješoviti župni zbor. Zanimljivo je istaknuti da je crkva i prostor ispred crkve bio u potpunosti ispunjen vjernicima. U crkvi su bili zastupljeni svi uzrasti, od najmanjih beba, djece, mladih i starijih, a najdirljivije je bilo gledati kako bolesnici i osobe s invaliditetom pristupaju k stolu Gospodnjem.

S obzirom da su drugog dana trodnevnice, crkva i prostor ispred nje bili pod svojevrsnom „okupacijom” vjernika, određeno je da se treći dan trodnevnice načini pozornica ispred crkve kako bi svi mogli

čuti i pratiti duhovni nagovor i misno slavlje. Kao i prethodnih dana, i na taj treći dan trodnevnice pristiglo je veliko mnoštvo vjernog i potrebitog naroda. Sv. misu je predvodio fra Ivo u koncelecijaciji našeg župnika i supsidijara, a pjevanje je predvodio dječji župni zbor „Ivanovi anđeli“.

Napokon, došao je i veliki dan za našu župnu zajednicu, blagdan sv. Ivana Nepomuka. Najavljenom kišom, svanulo je jutro, no to nije nikako omelo one koji su htjeli doći i proslaviti sv. misama ovaj veliki blagdan naše župe i svakog župljanina. Svečano raspoloženje započelo je jutarnjom sv. misom u 7,30h koju je predvodio naš vlč. Mijo Matošević, a za orguljama je svirao Mladen Krpan. Uslijedila je sv. misa s djecom koja je već tradicionalno prikazana za sve pokojne učenike, učitelje i profesore naše OŠ „Lučko“ jer je, ujedno, na taj dan bio i dan škole. Misu je predslavio o. Dario Tokić, OCD, a pjevanje je predvodio udruženi zbor sastavljen od školskog zbora i dječjeg župnog zbora „Ivanovi anđeli“ kojim su ravnali prof. Snježana Kovač i Tina Krpan, a za orguljama je bila Matea Matijević. Kao da je Bog odlučio spustiti svoj blagoslov na zemlju putem kiše koja je počela padati, ali ne nas i spriječiti da poldanju sv. misu proslavimo na otvorenom prostoru ispred crkve. Sv. misu predslavio je fra Ivo Pavić uz koncelecijaciju vlč. Vukovića (župnik u Brezovici), vlč. Bubnjara (župnik u Sv. Nedjelji), našeg župnika i supsidijara. Pjevanje je, pod krošnjom lipe, predvodio župni mješoviti

zbor pod ravnanjem Mladena Krpana. Blagdan je završen večernjom sv. misom koju je, također, predslavio fra Ivo Pavić, a pjevanje je predvodio ansambl „MI tamburica“ iz Hrv. Leskovca kojim je sigurnom rukom ravnala prof. Renata Krajina.

Na kraju, ostaje nam zahvaliti svima onima koji su nesebično pomagali i sebe ugradili u ovu posebnu trodnevnicu i proslavu župnog blagdana. Nadam se da će ova duhovna obnova uroditi duhovnim plodovima za kojima vapi i čezne naša župna zajednica. Nadam se da će se i svaki od nas, u svojim molitvama, sjetiti zamoliti sv. Ivana Nepomuka da nam pomogne graditi župno zajedništvo, mir, boljitak i jedinstvo. Isto tako, nadam se i vjerujem da će dobri Bog, po zagovoru

našeg zaštitnika, slijedeće godine dovesti još više župljana, kako na samu trodnevnicu, tako i na proslavu blagdana našeg zaštitnika.

I sam sebi često ponavljam ono pitanje koje nam je fra Ivo postavio: „Gdje je onih 11 000 župljana koliko ih ova župa otprilike broji?“ Da, gdje su? Ne samo onda, nego i danas. Molimo da po zagovoru našega zaštitnika, koji je znao sačuvati vjeru u Krista i njome privući duše k Bogu, znademo Kristom, kojeg nosimo u sebi, privući onih 10 000 koji su nam od/za/lutali. Molimo da ih vlastitim primjerom, molitvom, žrtvom i živom i djelotvornom vjerom privučemo nazad u župu jer žalosna je župa bez aktivnih župljana, a još je žalosnija crkva u koju privlači pojeđinac, a ne Krist!

Glas naroda – doživljaj trodnevnice

„Ove godine, za razliku od svih prethodnih, nisam osjećala da slavimo trodnevnicu uoči našeg sveca zaštitnika. Dolaskom poznatog fra I. Pavića, naša župa se preobratala u neki karizmatički skup, gdje je, u konačnici, sudjelovalo najmanje

naših župljana. To nije bio taj osjećaj koji je trebao postojati budući da su se ljudi do mene više divili liku i djelu jednog svećenika, nego što su hvalili Boga i iskazivali poštovanje sv. Ivanu Nepomuku.

Ipak, vjerujem da je dragi

Gospodin puno dobrog učinio u te dane te da su ljudi osjećali prisustvo Duha Svetoga u velikoj mjeri. Nadam se da će druge godine na našoj trodnevnicu biti barem malo više župljana, a ne samo onih koji su aktivni u župskom pastoralu.” NN

Intervju sa s. Anicom Marijom od Duha Svetog

Intervju provela: Tihana Krajačić Bilić

U ovom broju Brazde, želimo vam predstaviti s. Anicu Mariju od Duha Svetoga, sestru koja je učinila mnogo dobrog za našu župu, živeći revno svoje poslanje karmelićanke BSI. Sestra Anica Marija je vršila službu odgajateljice u dječjem vrtiću, vodila zbor mladih i dječji zbor, bila voditelj zajednice Karmelskih mladih, a ujedno i voditelj i organizator vjeronauka za mlade u našoj župi. Kao zahvalu za njenu dobrohotnost i služenje u našoj zajednici, donosimo vam intervju koji smo s proveli s njome o njenom pozivu i radu.

Rodom sam iz Zagreba, ali sam odrasla u Njemačkoj, školovala se i bila u radnom odnosu prije ulaska u samostan. Završila sam školovanje za odgojitelja i religioznog pedagoga. Nakon završenog školovanja sam se odmah zaposlila, ali sve je to bilo nekako sporedno u mom životu. Moj se život odvijao u HKM Berlin. Tamo sam uz pomoć sinjskih fratara i školskih sestara Franjevki (Bosansko - hrvatske provincije) imala mogućnost upoznati kako treba ljubiti Krista. Uz svoj molitveni život, oni su bili uvijek raspoloživi za nas laike koji smo činili

nešto nedostajalo. Posebno sam voljela smeđi habit fratara i mislila kako je šteta što nema i sestara s takvom bojom habita, ne poznajući tada još druge redove. Iako sam već od svoje sedme godine željela biti časna sestra, osjećala sam kako mi

---

"...nisam se mogla pomiriti sa zatvorenom klauzурom jer sam osjećala kako to nije bilo za mene."

---

nešto nedostaje i sprječava me da krenem redovničkim putem. Zato sam odlučila Bogu

Na početku ovog razgovora, zamolili bi Vas da nam se predstavite, opisujući svoj život prije i nakon ulaska u samostan karmelićanki BSI.

Zovem se s. Anica Marija.

nekoliko tisuća članova Misije. Uvijek vedri i veseli, potakli su u meni hrabrost krenuti tim putem i biti takva redovnica kao što su i oni. Voljela sam njihovu duhovnost, ali mi je

služiti i ljubiti ga kao laik. U Misiji sam se angažirala u vodstvu dječjeg zbora, zbora mladih, velikog zbora, folkloru, vjeronauka, glumačke skupine, grupe koja se svake godine pri-

premala za Biblijsku olimpijadu. Bila sam fratrima i sestrama i lijeva i desna ruka. S petnaest godina preuzela sam folkloriške srednjih godina, godinu dana kasnije male folkloriške pa opet godinu kasnije folklor za odrasle. Probe su zahtijevale mnogo vremena i boravka u Misiji. Kroz moje ruke prošlo je tisuću djece i mladih te sam danas neizmjereno sretna kada vidim da su sada njihova djeca tako aktivna, a majke i očevi i dalje aktivno djeluju u Misiji.

S Karmelom sam došla u doticaj dok sam bila predsjednica studenata i trebala našu školu predstaviti na katoličkim danima u Berlinu. Čitajući karmelske spise, došla sam u dodir sa Velikom Terezijom, Ivanom od Križa i Malom Terezijom. Nakon pripremljenog predava-

miriti sa zatvorenim klauzурom jer sam osjećala kako to nije bilo za mene. Željela sam mnogo moliti. Časoslov sam molila već od svoje 14 godine i to sve časove, razmatranja i sve što sam našla, odnosno onako kako jedna karmelićanka mora moliti, ali željela sam uz moli-

koliko riječi, ali Bog mi se smilovao u 27. godini života kad sam kupila knjigu „Stoljetni hod pod Karmelskim plaštem“ i tada, kao da sam znala, to su bile moje karmelićanke. Knjigu sam intenzivno čitala ljeti, a već za Božić, te iste godine, posjetila sam naše sestre na Vrhovcu.

nja, znala sam: „Samo Karmel i ništa više!“ Uz to, imali su i smeđi habit. Mnogo sam se molila Maloj Tereziji da mi da snage da krenem njezinim stopama, ali nisam se mogla po-

tvu i aktivno sudjelovati u spašavanju duša. Tako sam molila da mi Bog da moj samostan ili da me ostavi na miru. U tom traženju, prošla sam agoniju koju je nemoguće opisati u ne-

Nekoliko dana iza toga, predala sam molbu, dala otkaz i odradila otkazni rok (bolje rečeno uzela neplaćeni godišnji odmor jer kao državni zaposlenik nisam mogla tako jednostavno

dobiti razrješenje radnog odnosa). Na blagdan Male Gospe ušla sam u postulat.

Odabrala sam ime s. Anica Marija od Duha Svetoga. Prvi dio imena dobila sam na krštenju i uvijek mi se sviđalo. Duha Svetoga, treću božansku Osobu, zavoljela sam tijekom formacije u novicijatu čitajući apostolsku pobudnicu „Vita consecrata” pape Ivana Pavla II. koja govori o posvećenom životu i njegovu poslanju u Crkvi i svijetu, posebno u broju 20: „Prva zadaća posvećenog života je učiniti vidljivima čudesne stvari koje Bog izvodi u krhkoj naravi pozvanih osoba. Više nego riječima, one svjedoče o tim čudesnim stvarima izražajnim jezikom preobražene egzistencije, sposobne da iznenadi svijet. Na čuđenje ljudi ne odgovaraju objavom čudesnih stvari koje Bog dovršava u onima koje ljubi. U onoj mjeri u kojoj posvećena osoba

„Želim svim ljudima s kojima dolazim u dodir približiti i osvijestiti da se probude, osvješćujući im kako je Krist tu.”

pušta da je vodi Duh do vrhunaca savršenosti, ona može uzviknuti: ‘Vidim ljepotu tvoje milosti, razmatram je u sjaju, odražavam njezino svjetlo...’ Tu se probudila u meni posebna ljubav prema Duhu Svetom. Od tada osluškujem njegove poticaje, a moja krhka narav ga pokušava ljudima približiti kako bi i oni mogli kliknuti: „Vidim ljepotu tvoje milosti...” Zato poručujem mladima: Ne-

mojte čekati ako vas Bog zove, već krenite! Sretan možeš biti samo tamo gdje te Bog uvijek želi. Tko zna koliko ljudi nećeš susresti i pomoći im, a bili su ti određeni da ih baš ti uvedeš u ljubav Trojedinog

„Svijet danas treba prave ljude koji će svjedočiti Krista.”

Boga.

Sada više niste u našoj župi, ali ste nam i dalje blizu. Možete li nam reći koju službu sada vršite i imate li i dalje kontakata s našom župom?

Trenutačno sam u Strmcu Samoborskom. Radim u vrtiću i obavljam druge dužnosti. Naravno da se viđam s ljudima iz župe i svaki naš zajednički susret je radostan. Često naletim i u Hrvatski Leskovac. Na blagdan Svih Svetih bila sam na našem groblju u Lučkom.

Draga sestro, sve službe koje ste imali u našoj župi su na neki način različite, ali sve ste ih nekako plodonosno obavljali. Možete li nam reći što Vas najviše inspirira za rad i služenje te kako ste sve te zadaće proveli u djelo?

Inspirira me ljubav prema Kristu. Želim svim ljudima s kojima dolazim u dodir približiti i osvijestiti da se probude, osvješćujući im kako je Krist tu i čeka samo da mu padneš u zagrljaj kako bi sve bilo lakše, ljepše i radosnije. Zadaće, uistinu, nije bilo teško izvršavati kad sam živjela u jednoj predivnoj zajednici. Nikada nisam bila sama jer su me sve moje sestre, od najmlađe do najsta-

rije, pratile svojim molitvama, podrškom, utjehom i, uvijek kada mi je bilo teško, ohrabrine su me da idem dalje, govoreći kako će Bog već sve na dobro okrenuti. Ovdje, zato, želim zahvaliti mojim sestrama u Hrv. Leskovcu, s kojima sam živjela i radila, za njihovo svjedočanstvo vjere, ođanosti i ljubavi u sjedinjenju s Kristom i njihovu vjernost našoj karizmi: „Boga u svima ljubiti” te živjeti, raditi i moliti za spašavanje duša.

Vrlo dobro baratate s gitarom. Je li ona Vaš „prvi” instrument i od kuda najviše crpite ideje za svoje skladbe? Jeste li koju objavili na nekom nosaču zvuka ili to možda planirate?

Ne sviram više toliko često

„Boga u svima ljubiti” te živjeti, raditi i moliti za spašavanje duša.”

kao prije ulaska u samostana, ali još uvijek mi je gitara velika radost. Pjesme mi se stvaraju same od sebe. Nisam objavila ništa niti namjeravam, iako je samo na jednom CD-u objavljena moja pjesma „Uvijek Boga hvalite” koju sam skladala za beatifikaciju naše osnovateljice Majke Marije Terezije od sv. Josipa.

Pjevali ste u zboru sestara i u MI-ovcima. Da li sada, u novom samostanu, sudjelujete u kakvom zboru ili imate ideju za pokretanje nečeg sličnog u župi kojoj samostan pripada?

Da, to je bilo prelijepo iskustvo i zaista sam zahvalna s. Kristini koja je vodila naš zbor sestara i Renati Krajini koja vodi mješoviti zbor i tamburaš-

ki okestar MI u Hrv. Leskovcu. Tu sam doživjela nešto slično kao i u zborovima u Berlinu: zajedništvo, međusobnu ljubav, podršku, vrhunsko pjevanje i sviranje. Nažalost, ovdje nema tako nešto, ali kad tad će biti. U Strmcu je osnovan mješoviti zbor koji djeluje već dugo godina, započet je zbor mladih, a s vremenom ćemo osnovati i dječji zbor. Svega će biti, samo moram polako jer je potrebno puno toga pripremiti da bi se sa svime krenulo. Također, već jako dobro funkcionira Zajednica Karmelskih laika (svaki drugi utorak u mjesecu) koja ima dosta pridruženih članova u Zagrebu i koji su sretni da ovdje imaju svoje susrete jer nemaju mogućnosti ići redovito u Zagreb. Zaživjeli su i mladi Karmela BSI s kojima se susrećem svakog petka.

Vjerujem da Vam se bilo teško rasti od malenih u vrtiću. Možete li nam opisati svoje osobne doživljaje i radosne trenutke u radu s najmanjima?

Jako mi nedostaju djeca i roditelji iz našeg vrtića u Hrv. Leskovcu. Djeca i roditelji su bili za poželjeti te našu zajedničku suradnju i zajedničke aktivnosti nikada neću zaboraviti. Sva djeca ostala su i dalje u mom srcu i mojim molitvama tako da mi i nisu daleko. Ipak nas Isus sjedinjuje, svejedno gdje mi bili. Ovdje, također, imam vrtić i započela sam s radom. Djeca su se već privikla, a s roditeljima je započeta suradnja i razne aktivnosti.

Za mnoge mlade bili ste velika potpora, utjeha i uzor. Na koji način ste ih poticali da budu ono što jesu, da traže Boga u sebi, u

drugima i da čine dobro?

Prvo Kristovim primjerom, Kristovom ljubavlju, razumijevanjem, podrškom, ali i Kristovom kritikom i radikalnošću, ako je trebalo. Svijet danas treba prave ljude koji će svjedočiti Krista. Za taj način življenja, moramo se odreći mnogo toga kako bi mogli Kristu dati prostora da zaživi u nama. To je jako teško jer je u pitanju promjena vlastitog života koja iziskuje udarce sa svih strana, počevši od obitelji, prijatelja i svijeta. Hvala svim mladima u župi koji su se odlučili na takav način života, a nisu na pola puta stali. Isus sve nas treba, ne polovične, nego cijele. To znači, tko je Kristov mora biti, ne samo na raspolaganju za svoju obitelj, nego se mora i aktivno uključiti u život svoje župske zajednice i sudjelovati na svim ponuđenim aktivnostima u župi. Od sv. misa, klanjanja, predavanja, molitvenih zajednica, zorskog pjevanja, čišćenja crkve, kićenja borova, košnje trave itd. Tko to spozna, postaje radostan i ima mnogo prijatelja s kojima dijeli svoj

"...pripadnost u zdravom zajedništvu, smisao života, rast u katoličkoj vjeri i odgajati ih u moralnim vrednotama..."

život u Kristu. Ima mnogo djece, mladih i odraslih koji su se odlučili na takav način života, ali, nažalost, mnogi se zadovoljavaju samo sa sv. misom ili onim što hoće. Bolnije je, ipak, znati za one koji uopće ne žele sudjelovati u župskim događa-

jima i ponudama.

Koje trenutke možete posebno izdvojiti tijekom vašeg rada i služenja u župi sv. Ivana Nepomuka Stupnik-Lučko i Leskovačkom samostanu?

Ah, to je tako teško reći. Za tih šest godina u župi sv. Ivana Nepomuka Stupnik-Lučko i Leskovačkom samostanu mogu reći samo da sam Bogu zahvalna. Zahvalna na predivnom iskustvu života s mojim sestrama u Leskovcu i lijepoj suradnji sa župnikom i župljanima.

Uz sve lijepe trenutke, postoji li i koji loš, za kojeg mislite da bi bilo bolje da se drugačije dogodio ili biste upozorili župljane da obrate pažnju na njega u svojoj svakodnevnici?

Pa, jedino loše iskustvo koje sam možda doživjela jest župnikovo i moje nastojanje privlačenja srednjoškolaca u župski život. Malo ih se odazvalo, što je jako tužno kada znamo koliko župa godišnje ima krizmanika. Šteta je da obitelji ne prepoznaju važnost župske zajednice koja će djeci ili mladima, kao aktivnim članovima župe, ponuditi pripadnost u zdravom zajedništvu, smisao života, rast u katoličkoj vjeri i odgajati ih u moralnim vrednotama koje ne mogu u naći u današnjem svijetu.

Dosta je toga na što ste utjecali u ovoj župi. Ima li nešto na što su Vas potakli župljani?

Svakako. Potakli su me na odanost, vjernost i ljubav prema župnoj zajednici, župniku i našim sestrama. Znamo, oni koji su odlučili biti aktivni članovi darivaju se bezuvjetno i na tome im treba zahvaliti i

čestitati.

Što mislite, gdje leži naše plodno tlo i na što bi se trebali fokusirati u našem župnom pastoralu?

Plodno tlo naše/vaše župe je svakako obiteljski pastoral. Buđenjem obitelji i obiteljskih vrednota, dobivamo odgovorne članove župske zajednice. Nećemo se više morati brinuti gdje su nam djeca, gdje su mladi, što je s bolesnima i nemoćnima i kako su moji bližnji oko mene.

Da li ste ponosni na ono što ostaje iza Vas ovdje i što mislite, na koji način se dobra tradicija duhovnog rasta može i mora nastaviti?

Naravno da sam ponosna. Još sam ponosnija kada vidim i čujem da su još revniji i aktivniji i da nisu odustali nakon što sam otišla. To je znak da nisu dolazili radi mene, nego radi Krista, a Krist nikada ne odlazi

i on je uvijek na istome mjestu gdje se moramo okupljati. Čovjek, pa i ja, je nesavršen i nikada neće moći čovjeka dovesti na pravi put, ali Bog može. Mi, Božje slugе, nismo tu da nas vole ili da nam se dive. Mi smo tu da se ljude dive i vole Boga. Da spoznaju koliko su oni ljubljena bića i kako je Krist dao sve za naše spasenje.

Postoji li još kakva neostvarena želja ili ideja u Vašem osobnom životu?

Ja ne živim tako i nemam želja. Volim i vjerujem nadahnućima i poticajima Duha Svetoga te djelujem tako kao da je to moja želja i moj smisao.

Na kraju ovog ugodnog razgovora, želimo Vam zahvaliti na svom vremenu kojeg ste uložili u spas duša ove župe, kao i na svojoj radosti koju ste nam dijelili svih ovih godina. Želite li poručiti nešto našim čitateljima i svima onima s kojima ste tako uspješno

surađivali u svom poslanju?

Ostanite vjerni Kristu jer Krist vas treba. Roditelji, vodite djecu i mlade na sv. misu i sve aktivnosti koje se nude u župnoj zajednici. Djeca i mladi, ako vas vaši roditelji ne potiču na to, potaknite vi vaše roditelje i dovedite ih na živo vrelo ljubavi jer se samo s Kristom možemo međusobno ljubiti i poštivati.

Na kraju, pozdravljam sve župljane i zahvaljujem svima za tako divnu suradnju svih ovih godina. Uvijek ćete biti u mojim molitvama i u mom srcu. Na ovom mjestu, želim se zahvaliti vlč. Vjekoslavu i vlč. Miji za lijepu suradnju svih ovih godina i za zauzetost za sve župljane, od Demerja, Hrv. Leskovca, Ježdovca, Stupnika i Lučkog.

Blagoslov parkovnog križnog puta u Hrvatskom Leskovcu

Tekst: sestre iz Hrv. Leskovca

Popodnevi sati nedjelje 17. lipnja na našem leskovačkom brijegu bili su obilježeni blagoslovom jedinstvenog parkovnog križnog puta. Projekt križnog puta, protkanog mislima karmelskih svetaca, započet je prije pet godina kao izraz naše želje da na našem prostranom imanju, vjernicima i svim istinskim tražiteljima Boga, ponudimo molitveni prostor koji će omogućiti susret s Bogom. Naša nam je bl. Osnovateljica ostavila kao svetu dužnost nastojanje za spas duša. Budući da je sama gajila veliku pobožnost prema Isusu Patniku i Nositelju križa odlučile smo dio imanja preurediti u parkovni križni put koji će biti duhovna oaza za današnjeg čovjeka pritisnutoga vlastitim životnim križem i žednoga Božje blizine.

Od samog je početka ostvarenje projekta zamišljeno u vidu donacija. Svakako je prva donatorica bila sama autorica projekta križnog puta koja je cijeli projekt donirala. Različite tvrtke sudjelovale su svojim donacijama u zemljanim radovima pa su malo po malo na našem imanju nastajali obrisi jedinstvenog križnog puta. Ovog proljeća, zemljani radovi su većim dijelom završeni, a donacije obitelji i pojedinaca omogućile su djelomičnu sadnju bilja. Tako smo već tijekom korizme zajedno s vjernicima molile križni put na koji se svaki puta odazivao sve veći broj

vjernika. Naši Mladi Karmela su uoči Cvjetnice molitvom križnog puta započeli tradiciju križnog puta za mlade koji će se i dalje odvijati na našem brijegu.

Želeći zahvaliti svima koji su svojim darom pomogli ostvarenju ovog projekta, odlučile smo prirediti blagoslov križnog puta. Za blagoslov smo odredile tople popodnevne nedjeljne sate 17. lipnja. Obred blagoslova vodio je naš karmelićanin o. Dario, a moderirao Petar Krešimir Hodžić. Sam obred bio je popraćen snažnim i dirljivim uprizorenjem križnog puta kroz pokret. Naime, razmišljajući kako predstaviti križni put na kreativan i autentičan način, rodila se ideja o uprizorenju koristeći tijelo i pokret. Cijeli događaj uprizorenja osmislila je Sanela Janković Marušić, plesna umjetnica koja je, koristeći se jednostavnim scenskim sli-

kama, pokretom, rekvizitima, simbolikom boja, prostornim odnosom među izvodačima te probranim duhovnim mislima, za svaku postaju pokušala dočarati neke od elemenata svake postaje. U svakoj od postaja ona je prepoznala bogatstvo duhovnog, vizualnog i narativnog sadržaja kao bogatog izvora za stvaranje simboličkog pokreta i scenskih slika. Sudi- onici ovog specifičnog uprizorenja bili su naša djeca i mladi iz Kuće sv. Josipa, mladi Karmela BSI, naša vrtićka djeca, mi sestre i naši ZKL-ovci koji su i ovaj puta, zajedno s ostalima, pokazali svoju spremnost ugraditi darovane sposobnosti u zajednički projekt. Ovo uprizorenje kroz tijelo i pokret bilo je jedinstvena mogućnost da se iskusi duhovna poruka i snaga postaja križnog puta na jedan drugačiji način, a ne samo misaono. Neki nisu krili suze na pojedinim postajama, a mnogi

su potvrdili da su ovo uprizorenje doživjeli iznimno snažno i duboko. Želja nam je da ovaj križni put bude i dalje prostor istinskog susreta s Bogom i sa samim sobom.

Da bi se u osobnom pojedinačnom molitvenom hodu moglo dublje doživjeti simboliku pojedine postaje kao i specifično bilje na svakoj postaji,

priređile smo vodič kroz parkovni križni put pod nazivom „S Karmela na Golgotu“ u kojem se nalazi objašnjenje cijelog projekta i jedna meditacija križnog puta.

Projekt karmelskog križnog puta (jedinственог u našoj domovini, a i šire) još uvijek nije dovršen. Uređenje staza i daljnja sadnja bilja nastavit će

se kad se jave dobri i plemeniti ljudi koji će svojim darom omogućiti nastavak projekta. Vjerujemo da Božji blagoslov počiva na ovom projektu jer je on izraz našeg temeljnog poslanja kojeg baštinimo od naše bl. Osnovateljice te vjerujemo da će i u budućnosti donositi duhovne plodove potrebne za čovjeka današnjeg vremena.

Promjene na leskovačkom brijegu

Tekst: sestre iz Hrv. Leskovca

Sredinom ovoga ljeta, vodstvo Hrvatske provincije naše Družbe sestara karmelićanki BSI, koja u Hrvatskoj obuhvaća 10 samostana i 2 misijske kuće u Africi i Rusiji, preuzela je nova Provincijalna uprava. Provincijalnom poglavaricom imenovana je s. Kristina Pišković, dosadašnja poglavarica našeg leskovačkog samostana sv. Josipa. Službu provincijalnih savjetnica preuzele su s. Ana Terezija Vuradin i s. Andreja Petravić, a provincijalnom tajnicom imenovana je s. Marija Emanuela Cifer koja je ujedno imenovana i novom poglavaricom samostana sv. Josipa u Hrv. Leskovcu.

S promjenom Uprave, dogodile su se još neke vrlo značajne promjene koje su uslijedile po odluci Vrhovne uprave naše Družbe. Naime, zbog povijesnog značaja samostana u Hrvatskom Leskovcu koji je najstariji samostan karmelićanki BSI u Hrvatskoj i jedini kojeg je posjetila sama bl. Utemeljiteljica, Vrhovna uprava, na čelu s vrhovnom poglavaricom

Majkom M. Angelinom, donijela je odluku kojom se samostan sv. Josipa u Hrv. Leskovcu proglašava sjedištem Provincijalne uprave karmelićanki BSI u Hrvatskoj. Ovom odlukom, koja je svečano proglašena na nedjeljnoj misi 16.09.2012., Provincijalna uprava djeluje iz Hrv. Leskovca te vodi Provinciju iz novog sjedišta. Proglas o preseljenju, u ime vrhovne poglavarice, pročitala je s. Karla Marija Peranović, vrhovna savjetnica, budući da vrhovna poglavarica zbog zdravstvenih problema nije mogla osobno

sudjelovati u ovom povijesnom događaju značajnom, ne samo za našu Provinciju i Družbu, već i za cijeli ovaj kraj.

Na svečanom misnom slavlju kojeg je animirao tamburaški ansambl i zbor „MI“, osim odluke o preseljenju Provincijalne uprave, pročitala je i odluka o preseljenju postulata i novicijata u samostan sv. Josipa. Riječ je o stupnjevima redovničke formacije tijekom koje se djevojke koje osjećaju poziv pripremaju za život po zavjetima. Tako postulat predstavlja prvo formativno razdo-

blje u trajanju od najmanje šest mjeseci tijekom kojeg se djevojke upoznaju sa zajednicom, duhovnošću, apostolatom i načinom života u samostanu. U odgojnom hodu za redovnički život, zatim, slijedi novicijat kao dvogodišnje razdoblje u kojem djevojke oblače redovničko odijelo i bez polaganja zavjeta žive kao sestre prokušavajući svoju odluku za redovnički život...

Provincijalnoj upravi kao i postulanticama i novakinjama, zajedno s njihovom učiteljicom, srdačnu dobrodošlicu u leskovačku zajednicu izrekla je s. Marija Emanuela, poglavica leskovačke zajednice. U svom govoru, posvijestila je kako je primanje Provincijalne uprave i djevojaka i novakinja u odgoju za redovnički život

za našu zajednicu velika čast, ali i veliki izazov. Promjena je to koja je obogaćujuća za sve nas sestre i koju, sa raspoloživošću duha i srca, prihvaćamo u povjerenju i velikom pouzdanju u Boga koji, onima koji ga ljube, sve okreće na dobro. Sve vjernike, koji se okupljaju u našoj samostanskoj kapeli na svakodnevne i nedjeljne mise, pozvala je na međusobnu molitvenu povezanost i duhovnu potporu za budućnost koja je pred nama. Radost i zahvalnost za ovaj veliki događaj, u ime ZKL-a Hrv. Leskovac, izrekla je voditeljica gđa Renata Krajina te novim članicama leskovačke zajednice izrekla srdačnu dobrodošlicu u ime svih pridruženih laika koji karmelskom duhovnošću produbljuju i obogaćuju svoj osobni život i

zauzeto djelovanje u vjerničkoj zajednici.

Nakon svečanog misnog slavlja, upriličen je blagoslov novouređenih prostorija provincijalata, postulata i novicijata koje su tijekom ljetnih mjeseci uređivane združenim snagama sestara, djece i mladih Kuće sv. Josipa.

Dragi vjernici, koji izdaleka i izbliza živite s nama, i ovom prilikom želimo se preporučiti u vaše iskrene i pobožne molitve da Karmel Božanskog Srca Isusova, koji je prije gotovo 100 godina zaživio na ovim prostorima, nastavi živjeti obnovljenim snagama. Zahvalne za vašu duhovnu blizinu, mislimo na sve vas u svojim molitvama!

Zahvalne sestre karmelitanke BSI, Hrv. Leskovac

O škapularu

Tekst: Sestre karmelićanke BSI, Hrv. Leskovac

Nošenje škapulara, kako kroz povijest tako i danas, vrlo je rašireno među vjernicima laikima. Ono je, u najširem smislu, znak posvete Blaženoj Djevici Mariji i stavljanje pod njezinu moćnu majčinsku zaštitu. Ova praksa potječe još iz najstarijih vremena nastanka Karmelskog Reda, a posebno se razvila u srednjem vijeku kada su mnogi vjernici laici željeli živjeti bratstvo i duhovnu izmjenu dobara s Bogu posvećenim osobama i zajednicama određenog Reda.

Tako su kao znak pripadnosti određenom Redu primali škapular. Škapular je u početku bio dio redovničkog odijela. Nosili su ga benediktinci, dominikanci, serviti i karmelićani. Ubrzo je, osim redovničkog značenja, dobio i kristološko značenje: škapular kao križ Isusova učenika kojeg on treba danomice uzimati i ići za Učiteljem. Škapular je označavao i jaram Kristov, a vanjski znak tog unutarnjeg stava bio je upravo škapular koji se poput jarma stavlja na ramena. Uz ova dva značenja, škapular je dobio i marijansko značenje kao znak pripadnosti Mariji i zalog njene zaštite, odnosno, kao vanjski znak želje da se vlastiti život posveti služanju Kristu i Mariji. Nošenje

škapulara izvan redovničkog staleža predstavljalo je podršku duhovne dimenzije života vjernika laika koji su željeli uživati zajedništvo duhovnih dobara s onima koji su bili pozvani ostaviti sve da bi služili Bogu.

I danas je škapular iznimno

drag vjernicima koji, nošenjem ova dva komadića platna povezanih vezicama, žele živjeti svoju vjeru dublje i bogatije, povezani s Onom po kojoj se jedino može doći do Krista. Karmelski je škapular neizostavno povezan s marijanskom pobožnošću i, kao takav, predstavlja konkretan oblik štovanja Marije. Nošenje karmelskog škapulara nadmašuje čisto izvanjski pobožni čin i poziva

---

"Nošenje karmelskog škapulara nadmašuje čisto izvanjski pobožni čin i poziva na istinsko nasljedovanje Marijinih kreposti i njezinih stavova."

---

na istinsko nasljedovanje Marijinih kreposti i njezinih stavova. Marija je najsavršenija učenica svoga Sina, suobličena Njemu u potpunosti svoje ljudskosti i svetosti. Ona je naša Majka po redu milosti i zato joj se možemo s povjerenjem uvijek i svagda utjecati u zagovor. Škapular je konkretan izraz ljubavi i odlučne volje živjeti vlastito postojanje izabirući u Mariji savršeni model po kome oblikovati svu našu svakodnevnu stvarnost – nasljedovati Isusa onako kako je to činila Marija.

Oni koji izaberu ovaj oblik posvete Mariji i odluče nositi škapular, znaju da škapular nije predmet čudotvorne zaštite, amajlija niti jamac automatskog spasenja. On je znak Marijine zaštite koja hrani našu nadu u susret s Gospodinom u vječnom životu. Nošenje škapulara uvodi u karmelsko

zajedništvo i obvezuje živjeti ideal ove redovničke obitelji: intimno prijateljstvo s Bogom po molitvi. Primanjem škapulara, vjernici postaju dionicima

"Škapular nije predmet čudotvorne zaštite, amajlija niti jamac automatskog spasenja."

duhovnih dobara Karmelskog Reda i članovima bratovštine karmelskog škapulara.

Škapular se može primiti u bilo kojem karmelskom samostanu ili crkvi i to prema posebnom obredu blagoslova i oblačenja škapulara. Tada svećenik, pružajući škapular, govori: „Primi ovaj škapular, znak posebnog odnosa s Marijom, Isusovom Majkom, koji neka te potiče na nasljedovanje. Neka te ovaj škapular podsjeća na tvoje kršćansko dostojanstvo,

na tvoje posvećivanje u službi drugima i na nasljedovanje Marije. Nosi ga kao znak njezine zaštite i kao znak tvoje pripadnosti Karmelskoj obitelji, uvijek raspoloživ(a) da izvršiš Božju volju i da se založiš za izgradnju svijeta koji će odgovarati Njegovom planu bratstva, pravednosti i mira.” Škapular se samo prvi puta prima od svećenika i to u tradicionalnom obliku (dva komadića smeđeg platna spojenih u jedno dvjema vrpcama). Kada se istroši od nošenja, zamijeni se novim škapularom ili karmelskom medaljicom. Nosi se danju i noću kao znak Djevičine majčinske zaštite i vlastitog nastojanja da je se slijedi. Neka nam Ona, Majka i Kraljica Karmela, svima pomogne zaodjenuti se Kristom da On u nama živi na slavu Trojstva i na dobro braće i sestara kojima smo poslani.

Pričest pod obje prilike četvrtkom

Tekst: Luka Drobilo

U četvrtak, 11. listopada 2012. godine, papa Benedikt XVI proglasio je „Godinu vjere”, pozivajući na autentično i obnovljeno obraćenje Gospodinu kroz intenzivnije slavljenje vjere u liturgiji te vjerodostojnije svjedočanstvo života vjernika.

Sukladno tome, u našoj župi se proteklih mjeseci održavaju tribine na kojima su nas gosti predavači pokušavali potaknuti da se zamislimo nad vlastitim življenjem vjere i nastojimo ga osvežiti i produbiti. S tom istom željom započela je

"U prilikama kruha i vina, Isus je htio pokazati da je doista s nama i za nas, da više nitko nije sam i nitko nije prepušten samome sebi."

i inicijativa – Mise četvrtkom s pričesću pod obje prilike.

Prije nešto više od 2000 godina, na Veliki četvrtak, kada je Isus na Posljednjoj večeri ustanovio Euharistiju, pozvao je apostole da „blaguju njegovu Tijelo i piju njegovu Krv”. Kroz povijest Crkve, ovaj vid pričesćivanja laika je jednim dijelom

napušten, dijelom iz praktičnih razloga i straha od prolijevanja Krvi Kristove, a dijelom da bi se naglasilo kako je potrebno čvrsto vjerovati da je u čestici posvećene hostije sadržana punina Kristova Tijela i Krvi. Međutim, pričest laika pod obje prilike se i danas prakticira u posebnim prilikama, primjerice na misi vjenčanja, duhovnim obnovama, svečanim misama redovničkih i bo-

goslovnih zajednica ili na dan Velikog četvrtka. Čak se i u samom Rimskom Misalu navodi kako: „Sveta pričest, što se tiče znaka, ima puniji oblik kad se prima pod objema prilikama. U tom obliku savršenije odsijeva znak euharistijske gozbe, jasnije se izražava božanski naum kojim je novi i vječni savez potvrđen u Gospodnjoj Krvi...“. U prilikama kruha i vina, Isus je htio pokazati da

je doista s nama i za nas, da više nitko nije sam i nitko nije prepušten samome sebi. Isus postaje bližnji svakome u njegovoj čežnji za životom, za puninom života, za vječnim životom i kaže: „Uzmite i jedite...“. Prihvatimo ovaj Kristov poziv i odazovimo se na sv. mise četvrtkom gdje ćemo moći susresti Krista na način na koji to rijetko možemo!

Odbojkaški klub „Nepomuk“ u Drugoj odbojkaškoj ligi

Tekst: Ante Jurić i Tihomir Malić

Odbojkaški klub „Nepomuk“ razvio se iz župne odbojkaške ekipe koja se, unazad 6-7 godina, natječe u Katoličkoj odbojkaškoj ligi. U samim počecima, župna odbojkaška ekipa sastojala se od desetak mladića i djevojaka koje je okupila ljubav prema odbojci i želja za druženjem.

Sudjelovanje u KOL-u pokazalo se kao izvrsna odluka jer se, osim sportskog dijela, nudi i bogat duhovni i društveni sadržaj. S vremenom se župnoj odbojkaškoj ekipi pridruživao sve veći broj mladih koji su prepoznali odbojku kao izvanredan oblik rekreacije. Zajednička druženja izvan terena dodatno su učvrstila ekipu te se stoga možemo pohvaliti da smo jedna od dugovječnijih ekipa unutar KOL-a.

S obzirom da se broj igrača konstantno povećavao, neko-

licina igrača iz župne odbojkaške ekipe odlučila je krenuti korak dalje te je u studenom 2008. godine i službeno zaživio OK „Nepomuk“ kao sportski klub sa sjedištem u Stupniku. Narednih godina, OK „Nepo-

muk“ nastavio je i dalje predstavljati župu sv. Ivana Nepomuka unutar KOL-a, ali su se istovremeno razvijali planovi za sudjelovanje u ligaškim natjecanjima unutar Hrvatske odbojkaše udruge. Cijeli pro-

---

„Zajednička druženja izvan terena dodatno su učvrstila ekipu te se stoga možemo pohvaliti da smo jedna od dugovječnijih ekipa unutar KOL-a.“

"Unutar kluba vlada izvanredna atmosfera, stoga, nije čudno da nam se pridružio velik broj igrača iz drugih klubova, a čak i iz drugih gradova pa tako trenutno brojimo 18 igrača u muškoj konkurenciji i 10 djevojaka"

jekt u potpunosti je zaživio u veljači ove godine kad je OK „Nepomuk” i službeno primljen u HOU te se klubu otvorila mogućnost za sudjelovanje u ligaškim natjecanjima na državnoj razini.

Uz mnogo truda, OK „Nepomuk” uspio je ispuniti sve uvjete koji su bili postavljeni te se od rujna ove godine natječe u 2.A Hrvatskoj odbojkaškoj ligi – regija Centar. Konkurencija je izuzetno jaka, liga se sastoji od 12 klubova, a čine je uglavnom jake ekipe poput OK „Medicinar”, OK „Varaždin” ili OK „Gorica”. Liga je, u svakom pogledu, izuzetno za-

htjevna te je potrebno uložiti mnogo truda kako bi sve teklo po planu. OK „Nepomuk” igra domaćinske utakmice u dvorani OŠ „Brezovica” gdje, ujedno, i treniramo, dok na gostovanjima putujemo od Karlovca, Petrinje i Siska, sve do Varaždina i Čakovca. Unutar kluba vlada izvanredna atmosfera, stoga, nije čudno da nam se pridružio velik broj igrača iz drugih klubova, a čak i iz drugih gradova pa tako trenutno brojimo 18 igrača u muškoj konkurenciji i 10 djevojaka koje se natječu unutar župne mješovite ekipe u KOL-u. Vjerujemo da s postojećim igračkim kadrom, uz ne-

koliko pojačanja, možemo već na početku slijedeće polusezone ostvariti dobre rezultate.

Unazad nekoliko godina, OK „Nepomuk” napredovao je od župne odbojkaške ekipe do dobro organiziranog odbojkaškog kluba koji se natječe u 2. hrvatskoj ligi. Smatramo da je to izniman uspjeh svih nas, ali i svih dobrih ljudi koji su nam velikodušno pomagali savjetima, donacijama i podrškom. Također, iznimno smo zahvalni i našem župniku vlč. Vjekoslavu Pavloviću koji nas je sve ove godine pratio i pomagao na našem putu.

Ovim putem željeli bismo pozvati sve mlade koji vole odbojku, iz naše župe i okolice, da nam se pridruže. Možete nas kontaktirati preko e-mail adrese: o.k.nepomuk@gmail.com ili preko facebook profila OK Nepomuk.

DVD Stupnik u 2012. godini

Tekst: Članovi DVD-a Stupnik

Kao i sve prethodne, i ova, 2012. godina, stupničkim je vatrogascima svojevrsni nastavak izuzetnog angažmana gotovo na svim poljima vatrogasne djelatnosti. Poznato vam je da je „Procjenom ugroženosti od požara općine Stupnik” kao i „Planom zaštite od požara”, DVD Stupnik, sa svojom vatrogasnom postrojbom, definiran kao glavni nosilac zadataka u području zaštite od požara u našoj općini. Na tom planu, naše društvo planira i ostvaruje glavninu svoje aktivnosti.

Posebna pozornost pridodaje se operativnoj postrojbi društva koja je jedan od glavnih nosioca našeg društva.

Članovi operativne postrojbe su ti koji izlaze na intervencije, a kojih je iz godine u godinu sve više i sve su zahtjevnije te se stoga vodi posebna briga o stalnoj spremnosti postrojbe. Isto tako, svi članovi operativne postrojbe imaju važeće liječničke preglede te su, u skladu sa zakonom, osigurani od bilo kakve nezgode.

1. studenog 2012. godine navršilo se pet godina od kad smo u DVD-u Stupnik uveli danonoćno dežurstvo. Uvođenjem dežurstva, uvelike se povećala spremnost društva i brzina izlaska na intervencije.

“Do mjeseca studenog, članovi DVD-a Stupnik odradili su 45 intervencija koje bi strukturalno izgledale ovako: 22 požara, 18 tehničkih intervencija i 5 osiguranja.”

Kako posljednjih godina bilježimo stalan rast intervencija, takav nas trend, nažalost, prati i ove godine. **Do mjeseca studenog, članovi DVD-a Stupnik odradili su 45 intervencija koje bi strukturalno izgledale ovako: 22 požara, 18 tehničkih intervencija i 5 osiguranja.** Od većih intervencija, svakako valja napomenuti onu koja se dogodila u poslijepodnevnim satima 6. ožujka 2012. godine. Naime, došlo je do požara mlade šume u Donjem Stupniku u šumi Stupnički Lug. Zbog izrazito jakog vjetrova, nepristupačnog terena, ali i kasne dojave o intervenciji,

požar se izrazito brzo proširio na ogromno područje šume. Kako se radilo o izrazito velikoj opožarenoj površini i jakom vjetru koji nam je otežao operaciju gašenja, bili smo prisiljeni zatražiti pomoć okolnih vatrogasnih društva. U konačnici, na intervenciji je sudjelovalo 13 vatrogasnih postrojbi s 23 vozila i ukupno 107 vatrogasaca, a sama intervencija trajala je nešto više od 25 sati gdje je opožareno oko 40 hektara mlade šume. Radi sigurnosti, na nekoliko je sati bio obustavljen željeznički promet i isključena električna energija. Valja napomenuti kako su na intervenciju izašli i zapovjednik vatrogasne zajednice Zagrebačke županije zajedno sa svojim zamjenikom te zamjenik župana i djelatnici Hrvatskih šuma. Ovo je jedna od najzahtjevnijih intervencija

ja koje je naše društvo dosad odradilo na našem području te se ovom prilikom zahvaljujemo svim kolegama vatrogascima koji su sudjelovali u ovoj iznimno teškoj i kompliciranoj intervenciji.

Tijekom godine smo odradili i veći broj požara trave i niskog raslinja. Broj takvih intervencija raste iz godine u godinu, a razlog tome je što imamo sve veći broj neobrađenih poljoprivrednih površina koje su njihovi vlasnici prestali obrađivati. **Kako bismo smanjili broj ovakvih intervencija, apeliramo na građane općine Stupnik da se pridržavaju „Odluke o načinu spaljivanja” koju je donijela općina Stupnik, a koja ističe da su osobe koje vrše spaljivanje, dužne isto prijaviti dežurnom vatrogascu u vatrogasnom domu Stupnik kako bi imao uvid u situaciju koja se odvija na području Stupnika.**

Prioritet je biti spreman na dobiveni znak uzbune te uspješno odraditi svaku vrstu intervencije. Cilj društva je, prije svega, provoditi protupožarnu preventivu te smo na tom području i ove godine uvelike radili. Tiskali smo i podijelili letke s našim brojevima telefona te kratkim uputama u slučaju požara. U mjesecu svibnju, koji je ujedno i mjesec zaštite od požara, održali smo „Dane otvorenih vrata DVD Stupnik” gdje su građani općine Stupnik mogli vidjeti opremu koju posjedujemo te razgledati prostor vatrogasnog doma Stupnik kojim se jako ponosimo. Ujedno, organizirane su i tematske vježbe gdje smo okupljenim građanima

“Broj intervencija raste iz godine u godinu, a razlog tome je što imamo sve veći broj neobrađenih poljoprivrednih površina koje su njihovi vlasnici prestali obrađivati.”

prezentirali rad opreme i operativnu spremnost naših vatrogasaca. Prava je šteta što se na ovu manifestaciju odazvao relativno mali broj građana. Već tradicionalno, kao i proteklih godina, organizirali smo pohod i sudjelovali na slavlju svete mise povodom dana sv. Florijana, našeg nebeskog zaštitnika u kapeli Sv. Benedikta u Stupniku.

U cilju rada na omasovljenju društva, tijekom godine se puno radilo s mladima gdje posebno treba spomenuti natjecateljsku ekipu DVD-a. Ekipa je oformljena lani, a istu čine mladi dečki od 15 do 20 godina. **Natjecateljska ekipa je ove godine odradila 72 vježbe te pohodila 17 vatrogasnih natjecanja u nekoliko županija. Sudjelovali smo i na županijskom natjecanju u Jastrebarskom. Tijekom godine, redovito smo odradivali vježbe sa članovima društva i pohodili razne stručne skupove i seminare u svrhu što bolje operativne spremnosti.** Prilikom velikog požara koji je zahvatio područje Selca, Novog Vinodolskog i Crikvenice, po nalogu županijskog zapovjednika, u ispomoć kolegama smo poslali vatrogasnu cisternu s tri člana posade koji su na terenu proveli dva dana. U mjesecu studenom, točnije 3. 11. 2012., održali smo, u suradnji s domaćinom DVD Kerestinec iz vatrogasne zajednice Svete Ne-

delje, zajedničku pokaznu vježbu pod nazivom „Rimski trg 2012”. Vježba je zamišljena kao požar višekatnog stambenog objekta, a održala se u stambenoj zgradi u Kerestincu. Kako u Stupniku trenutno nema tako visokog objekta, vježba je poslužila našim operativnim članovima da izvježbaju svoju spremnost prilikom požara na višim katovima i potrebe za evakuacijom stanara. Naime, dobrovoljna vatrogasna skupina Stupnik i Kerestinec već 5 godina održavaju po jednu pokaznu vježbu svake godine i međusobno izmjenjuju gostovanja.

Isto tako, u mjesecu studenom su četiri naša mlada člana, napunivši osamnaest godina i obavivši liječničke preglede, upućeni u Jastrebarsko na tečaj za vatrogasca čime ćemo dodatno ojačati naše operativne snage. Početkom školske godine, uputili smo dvojicu naših članova na školovanje u Vatrogasnu školu u Zagreb za zvanje vatrogasac – vatrogasni tehničar. Cilj nam je i dalje raditi na protupožarnoj preventivi i edukaciji, kako naših članova tako i svih građana općine Stupnik za čiju se sigurnost skrbi-mo. Nadamo se da smo vam ovim sažetim izvješćem približili rad našeg društva te da građani naše općine sa sigurnošću mogu računati na pomoć u nevolji koju će im pružiti DVD

Stupnik.

Suradnja DVD-a Stupnik i župe Stupnik-Lučko

Iz svega napisanog, vidljivo je kako smo primarno angažirani na zaštiti od požara. Međutim, u duhu duge tradicije dobrovoljnog vatrogastva u Hrvatskoj, ostvarujemo vrlo uspješnu suradnju i s našom župnom zajednicom sv. Ivana Nepomuka. Tradicionalno, još

od 2001. godine, svake godine učestvujemo na svetoj misi koja se, za nas i za sve vjernike, služi u kapeli sv. Benedikta u Donjem Stupniku na spomen sv. Florijana, zaštitnika vatrogasaca i svih onih u nevolji. U toj kapeli nalazi se zavjetni oltar sv. Florijana pa tako mi, vatrogasci, samo nastavljamo stogodišnju tradiciju zavjeta i štovanja ovog sveca u djelu naših

naselja. Isto tako, i ove godine smo, sad već tradicionalno, bili angažirani kao „čuvari Božjeg groba” na Veliki petak i Veliku subotu. Obavljene aktivnosti u ovoj godini samo su nastavak plodne desetogodišnje suradnje i možemo sa sigurnošću reći da župna zajednica uvijek može računati na DVD Stupnik i njegove članove.

VATROGASCI NA DJELU

Dana 6. 12. 2012. god., na blagdan sv. Nikole, došlo je do požara u Lučkom u ulici Starča koji se dogodio iz nepoznatog razloga. Požar se brzo proširio na drvenu šupu i, kad je bio primijećen, već je izmakao kontroli tako da, susjedi, koji su pomogli oko gašenja, nisu mogli ništa učiniti bez vatrogasaca. Prisebnošću domaćina i susjeda, iznijeti su iz šupe boce plina i spremnik benzina te je isključena struja što bi, da je ostalo na dohvat vatri, moglo nanijeti nesagledive posljedice.

Vatra je velikom brzinom gutala drvenu šupu i opasno se dizala prema krovu kuća kao i drvenim prozorima s jedne i s druge strane (koje je i zahvatila), ali brzom intervencijom naših junaka iz Stupnika, pod vještim zapovjedništvom gosp. Tomečaka, brzo je stavljena pod kontrolu pa su kuće spašene u posljednji tren jer dok je, zbog prometne odsječenosti Lučkog, stigla Javna vatrogasna postrojba Zagreb, ne možemo ni zamisliti koje bi posljedice ostavio požar da nije intervenirala vatrogasna postrojba iz Stupnika. Unatoč njihovoj brznoj intervenciji, zamjetna šteta je ostala na obje kuće te će se tek vremenom utvrditi njena težina.

Danas jutrom, ranom zorom, svanuo je divan dan...

Tekst: Mala Marija

Jeste li ikad zamišljali kako je moralo biti prvim kršćanima na njihovim okupljanjima? Vrijeme provedeno s Isusom je, zasigurno, bilo toliko posebno i drugačije, potpuno različito od današnjeg.

Zamišljam kako su se s velikom radošću okupljali, zajednički molili i slavili Boga, pjevajući psalme, himne i hvalospjeve u Njegovu čast. Možda su imali i neke duhovite pripovijetke ili avanture koje su obi-

lježile njihov život pa ih međusobno prepričavali ne bi li tako nekoga drugoga zamislili, povelu na putovanje sjećanjima i tragovima njihova života. Zajcielo im i život nije bio lagan jer progoni radi Krista nisu jenjavali, osuđivanja prema

nom kršćanskom ophođenju s bližnjima; strpljivo podnosili nepravde i progone; svjedočili autentičnost i poziv koji im je ostavio Krist...

Dragi vjernici, vrijeme prvih kršćana nije prošlo i ono nije posve različito od današ-

brojnih obaveza i rutine sadašnjeg života.

Duh prvih kršćanskih vremena uvijek nadilazi sve protekle godine jer našim duhom poniremo u ono što se događalo prije više od 2000 godina. Poniremo u poniznost i jednostavnost tih priprostih kršćana i oni nas, ako im dopustimo, opominju na budnost koja ne trpi odgađanje jer ne znamo kada dolazi čas.

Tako promišljajući, skupina pedesetak dobrovoljnih i poniznih volontera pošla je putem da oživi duh prvih kršćanskih vremena. Stavljajući svoje središte na zajedničko blagovanje oko Kristova stola i radeći, uistinu, sve na veću slavu Božju, Adventu su odlučili podariti i probuditi njegove toliko, ponekad, zaboravljene boje. Boju budnosti, dolazeći svako jutro na mise zornice osvijetljene izlaskom nadolazećeg sunca.

„Želio bih obnoviti uspomenu na ono dijete koje je rođeno u Betlehemu i na njegove djetinje potrebe i neprilike...“

Tim riječima, rodila se ideja prvih živih jaslica.

sv. Franjo Asiški

njima su preplavila misli, riječi i djela mnogih, radili su na tvrdoj, prašnjavoj i, ponekad, toliko neplodnoj zemlji... Ipak, nekako vjerujem da im nije nedostajalo duhovnih plodova. Radeći sve na veću slavu Božju, okupljali su se na zajedničku liturgiju; spremno i revno služili u svojoj zajednici; okupljali se na zajedničkim molitvama, susretima, razgovorima; posvetili svoje vrijeme posve jednostav-

njeg. Zajedništvo je i danas prilika koja poziva da ju prihvatimo. Progoni su i danas prisutni, ali su zamotani u celofan, zamagljujući pogled s njihove toliko isprazne namjere i dubine. Neplodnost misli, riječi i dijela i danas je blisko povezana s ljudskom ohološću, propagiranjem vjerskih floskula bez realnog života u vjeri ili odgodom svoga kršćanskog služenja pod krinkom mnogo-

Boju vjere i kršćanske liturgije, zajednički pjevajući, moleći i slaveći Boga na svetoj misi. Boju pomaganja, dijeleći svima željnim čaj, kavu, kuhano vino, kolače i male sitne darove. Boju poniznosti, ne tražeći nikakve zasluge niti naknade, već, zasukanih rukava, čisteći podove i lonce, skidajući nagomilanu prašinu sa zidova ili vlagom oljuštenu žbuku, slažući stolice ili postavljajući sitne detalje koji oplemenjuju čovjekov pogled. Da, uistinu, ti zna-

ni i neznani junaci nastojali su probuditi duh prvih kršćanskih vremena, a, vjerujemo da su plodovi njihova jednostavnog i poniznog služenja zasvijetlili u mnogim ljudskim srcima.

Ne možemo, odista, biti kršćani ako ne želimo biti s drugima, ako stalno tražimo razlog za prigovaraje i pasivnost u župi, ako nismo spremni dati svoje srce, svoje ruke i noge da poslužimo, ako, na kraju, zaista ne radimo sve na veću slavu Božju, čuvajući se vlastitih sla-

bosti oholosti, ravnodušnosti i mlakosti.

Ovim putem, zahvaljujemo se svim junacima i apostolima naše priče jer je preko njih zasjala ljepota Isusova nauka. Radeći sve na veću slavu Božju kako bi, tako, prema riječima velike svete Terezije Avilske i sama duša uistinu postala dijamentni dvorac ispunjen mnogim sobama i kako bi se i naša, ponekad, toliko prašnjava neplodna zemlja pretvorila u dragocjene bisere.

Deset razloga zašto se nikada ne perem

Deset opravdanja za nedolazak na sv. misu

Potaknuta riječima obrazovnih gospođa koje rekoše da su dolje navedeni razlozi „pranja“ potpuno irelevantni za znanstveni svijet, donosim vam jednostavnu slikovitu priču koju, prema stručnim operacijama i izjavama dotičnih gospođa, razumiju samo jednostavne duše i tek pokoje dijete. Žao mi je ako ću vas time razočarati, ali i ja želim biti dijete koje će dolje navedene riječi moći uvijek razumjeti i moliti za vlastite slabosti kao i za slabosti drugih ljudi. Neka nam ove riječi budu kao melem za našu kritiku prema Crkvi da se uvijek podsjetimo kako ljubav prema Crkvi nadvladava svaku okorjelost, oholost i ravnodušnost.

- 1. Kao dijete silili su me da se perem;**
- 2. Ljudi koji se peru su licemjери - oni misle da su čistiji od svih drugih ljudi;**
- 3. Ima toliko vrsta sapuna pa se ne mogu odlučiti koji je najbolji;**
- 4. Nekad sam se prao, ali dosadilo mi je pa sam prestao;**
- 5. Perem se samo u posebnim prilikama, npr. na Božić ili Uskrs;**
- 6. Nijedan od mojih prijatelja se ne pere;**
- 7. Počet ću se prati kad budem stariji i prljaviji;**
- 8. Nemam vremena;**
- 9. U kupaonici zimi nikad nije dovoljno toplo, niti ljeti dovoljno svjež;**
- 10. Proizvođači sapuna idu samo za tim da vam uzmu novce.**

Ogledalke, ogledalke moje... Reci mi, najljepši na svijetu, tko je?

Kada je profesor završio s predavanjem, upitao je iz navike: „Ima li pitanja?” ne očekujući nikakvo pitanje. Stoga je bio silno iznenađen kada ga je jedan od studenata upitao:

„Profesore, koji je smisao života?”

Neki od studenata, koji su već bili izlazili, podsmjehнули su se na pitanje svog kolege i nastavili svojim putem. Zatečen, profesor je dugo vremena promatrao studenta pitajući se je li pitanje bilo ozbiljno ili samo neka šala. Shvatio je da je student ipak ozbiljno postavio pitanje stoga reče: „Odgovorit ću vam.” Posegne u džep i izvuče novčanik iz kojega izvadi komadić ogledala veličine novčića te započne svoju priču:

„Bio sam dječak u vrijeme rata. Jednog sam dana na ulici ugledao bezbroj komadića ogledala koje je netko razbio. Kako nisam imao igračka, uzeo sam jedan od tih komadića da se poigram. Uskoro sam shvatio da mogu sunčevu svjetlost usmjeriti u neka mjesta i kutove u koje sunce nikad nije moglo doprijeti: duboke jame, tamne prostorije na sjevernoj strani zgrada...

Kada sam odrastao, shvatio sam da to nije bila samo igra, već i metafora onoga što bih mogao činiti u životu. Uistinu, i ja sam djelić jednog ogledala kojeg ne poznajem u cijelosti i svoj njegovoj veličini, ali s onim

što imam i što mislim da jesam, mogu unijeti bar malo svjetla, istine, razumijevanja, dobrote i nježnosti u tamne i skrivene kutke ljudskih srdaca i možda promijeniti nešto u čovjeku čije je srce mračno. Ako i drugi ljudi to primijete i shvate, možda se potrudu učiniti isto – unijeti svjetlo tamo gdje ga nema.

Eto, u tome je za mene smisao života i zbog toga još uvijek čuvam komadić zrcala jer mi je svojom igrom svjetlosti pokazao put.”

N.N. (preuzeto sa stranice Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije)

Neka, nam, dragi vjernici, ova misao bude na poticaj da uvijek sa sobom nosimo svoje zrcalo, svjedočeći njegovu posebnost i ljepotu. Trsimo se, odista, da naše zrcalo bude prisutno u našoj župi, prihvaćajući sudjelovati i pomagati u župnom pastoralu. Da bude prisutno u našoj kući gdje, ne samo da pričamo o miru, ljubavi ili radosti, već ih

i svjedočimo. Da bude prisutno na našem poslu, gdje se ne bojimo biti autentični kršćani. Da bude prisutno u našim školama, gdje svijetlino poput krijesnica,

navješćujući prijateljima dubinu i bogatstvo naše vjere. Na kraju, da bude sveudilj prisutno u našim dušama, mislima i djelima, shvaćajući kako je naša vje-

ra, poput ogledala, često samo hod u sjeni, ali i shvaćajući kako se nad tim ne smijemo sablazniti jer vjerujemo i znamo da iza te sjene uvijek netko stoji.

„ Treba gorjeti i izgorjeti... a mi dimimo! Zašto ću ja dimiti, molim vas lijepo?!“

o. Ante Gabrić

Zar smo zaboravili i na Caritas?

Pripremila: Janja Novinc

Svoj tekst započinjemo kratkim obavijesnim informacijama o tome što se konkretno radilo u našem župnom caritasu proteklih mjeseci te koje su trenutne potrebe vrlo aktualne. Naime, tijekom ove godine, aktivnost volontera ŽC i našeg župnika Vjekoslava Pavlović odnosila se na:

- redovne mjesečne sastanke;
- dežurstva srijedom od 9-10h i od 17,30-18,30h;
- sastavljanje godišnjeg izvješća za Caritas zagrebačke nadbiskupije o radu našeg ŽC;
- dogovor s ravnateljem Osnovne škole Lučko i poslovođaма prodavaonica za prikupljanje hrane;
- održavanje i praćenje izgradnje Pastoralnog centra;
- otpremanje viška odjeće i obuće u skladište Nadbiskupijskog Caritasa u Rakitju;
- kontrolu odvoza i preuzimanja drva kod potrebitih obitelji;
- traženje novih članova volontera.

Važno je, također, da istaknemo i pojedine zahvale za nesebičnu pomoć pojedinih

župljana. Pri sastavljanju godišnjeg izvješća za prošlu godinu, pomogla nam je bivša voditeljica ŽC, gđa Anđelka Bunić, te koristimo ovu prigodu da joj se zahvalimo na poduci i nesebičnoj pomoći. Veliko razumijevanje, podršku i susretljivost pri prikupljanju hrane nailazimo i kod samog ravnatelja OŠ Lučko te poslodavaca trgovina „Konzum“ u Stupniku i Lučkom kao i trgovine „Marino“. S time u vezi, u ime našeg župnika, volontera Caritasa i naših potrebitih, najtoplije se

zahvaljujemo ravnatelju škole, gosp. Pavi Šimoviću, nastavnicima, učenicima, roditeljima i poslodavcima prodavaonica na njihovoj pruženoj pomoći, s nadom i molbom da će nas moći i nadalje podržavati u budućem radu. Isto tako, obitelj gdje Verice Lacković je ove godine, u tri navrata, ustupila svoj kombi i vozača za otpremanje viška odjeće i obuće u skladište Caritasa u Rakitje. Zahvaljujemo se obitelji Lacković i vozaču koji nam tom prilikom pomaže i fizički pakirati odjeću. Na

kraju, zahvaljujemo se i svim župljanima koji kroz cijelu godinu daju svoje priloge ili na bilo koji drugi način podupiru rad Caritasa.

Uz predstojeći blagdan Božića, naši cijenjeni volonteri, gosp. Drago Iviček i Edo Brnčić, pobrinut će se za košarice Caritasa u prodavaonicama te će prikupljenu hranu uredno donositi u skladište ŽC. Svu prikupljenu hranu iz Osnovne škole Lučko, kao i iz podružnica u Stupniku i Ježdovcu, svojim vozilom dopremit će gosp. Drago Iviček.

"Nažalost, primjećujemo kako se količina prikupljenih artikala hrane svaki put smanjuje."

Moramo ponovno istaknuti i to kako naš Caritas raspolaže isključivo s onim što prikupi od naših župljana. Nažalost, primjećujemo kako se količina prikupljenih artikala hrane svaki put smanjuje. Kod zadnje podjele paketa, obuhvaćeno je 38 obitelji, a u međuvremenu se prijavilo još nekolicina vrlo potrebitih. Naša župa je među većim župama po broju vjernika, što nas neminovno poziva na kršćansku socijalnu zauzetost i humanost da našim najsiromašnijima učestalije omogućimo paket namirnica, a ne samo dva puta godišnje. Godine 2008. i 2009. su u časopisu „Brazda” objavljene količine prikupljenih namirnica te smo narednom usporedbom htjeli predočiti koliko su zapravo umanjene količine prikupljene hrane:

ARTIKL	2008. god.	2009. god.	2012. god.
BRAŠNO	161 kg	121 kg	104 kg
ŠEĆER	139,5 kg	101 kg	74 kg
SOL	80 kg	28 kg	19 kg
ULJE	35 l	45 l	36 l
RIŽA	57 kg	51 kg	47 kg
TJESTENINA	271 paket	157 paketa	121 paket
KAVA	2,5 kg	1,5 kg	1,1 kg

Nadalje, iako se naš župnik i odbor ŽC sa zamjenicom voditeljice gđom Mirom Drobilo trudi udovoljiti svim potrebitima u nabavci ogrijeva, ne uspijevamo u svom nastojanju zbog nedostatka sredstava. Ove jeseni je podijeljeno 30 m3 ogrjevnih drva na sedam obitelji. Zbog nedostatka sredstava, nisu obuhvaćene sve potrebite obitelji. Nadamo se da ćemo dobrotom naših župljana moći pomoći i ostalima. Za otpremu i preuzimanje drva kod potrebitih, brine se naš vrijedni volonter gosp. Edo Brnčić.

Isto tako, jako se osjeća i pomanjkanje članova volontera jer je za sada samo 8 aktivnih članova. Molimo, zato, župljane koji su spremni pomoći i imaju dovoljno raspoloživog slobodnog vremena, da se prijave za volontiranje u ŽC. Korisnika ima sve više, a broj volontera se, nažalost, smanjuje. Svaki član nam je dobrodošao, a bilo bi izvrsno kada bi nam se javile i mlade osobe.

Na kraju, svim župljanima želimo čestit i blagoslovljen Božić te sretnu Novu Godinu. Vaš župnik i volonteri ŽC.

Kako je novac ukrao Božić i što god drugo

(kontekst novoga doba)

Tekst: Vjeran Matešić

Promišljajući znakove vremena novoga doba, trebamo biti svjesni kako je tržište Republike Hrvatske postalo dio globalnog svjetskog tržišta dok je društveno-ekonomsko uređenje društva orijentirano prema maksimalizaciji ekonomskih koristi pojedinca.

Ovakvo društveno-ekonomsko uređenje zasniva se na slobodnom tržištu te privatnom ili korporacijskom vlasništvu nad sredstvima za proizvodnju i trgovinu što dovodi do sve većeg nezadovoljstva pojedinca. Takva navodna

tržišna sloboda onemogućava društveni razvoj cjelokupne zajednice s obzirom da izbor pojedinca nije individualni čin na temelju racionalnog odlučivanja, već je njegov izbor pod utjecajem društvene okoline, odnosno, percepcije idealnog i poželjnog izbora društvene sredine. Pojedinaac u takvom

društvenom okruženju, kao društvena jedinka, za sve životne, odnosno, ekonomske neuspjeha krivi ponajviše sebe zbog društvene nepripadnosti. Društvena okolina pojedinca, u kojoj se osobnim životom pojedinca, odnosno emocijama i ljubavlju može racionalno upravljati, propagira manipu-

---

“Od pojedinaca se očekuje sve veći i veći tempo života koji se ogleda u većem obimu rada, konzumerizmu, društvenoj otuđenosti do određene razine samodestrukcije.”

---

liranje „samopomoći“ vlastitim životom, čime se inzistira na društvenom izboru okoline kao paradoks teorije racionalnog izbora pojedinaca. Takva društvena okolina dovodi pojedinca do samokritičnosti prema samome sebi te pojedinac postaje autokrat samom sebi. S društvene strane, nameće se privatna kritičnost, dok se javna kritičnost marginalizira, a samim time takva „kapitalistička“ ideologija ima puno veću društvenu snagu.

Mehanizmi samoodržanja pojedinca, kao individualne jedinice društva, funkcioniraju s određenom dozom ignoriranja društvenih kretanja. Takvo ignoriranje društvenih kretanja omogućava „funkcioniranje“ kapitalizma, čime se pojedinci ispunjavaju autodestrukcijom s primjerima anoreksije, bulimije, ovisnosti o alkoholu i drogi, porastom nasilja i kriminaliteta. Od pojedinaca se očekuje sve veći i veći tempo života koji se ogleda u većem obimu rada, konzumerizmu, društvenoj otuđenosti do određene razine samodestrukcije. Takva nemilosrdna utrka za zaradom i profitom dovodi pojedinca i društvo do propasti, odnosno, ekonomske krize morala pojedinca i/ili društva na svjetskoj sceni kapitalizma.

Uistinu, kapitalizam današnjeg doba gomila milijune beskućnika, nezaposlenih i gladnih, dijeleći društvo na bogate i siromašne, distanciranjem siromašnih te nametanjem vlastite ideologije, odnosno, društvenih vrijednosti. Nametnute vrijednosti postavljaju društvenu ljestvicu moralnih, etičkih,

političkih, statusnih vrijednosti koje pojedincu nameću određene „norme“ ponašanja društvene cjeline u kojoj se pojedinac nalazi. Od pojedinca se očekuje robni konzumerizam, ignoriranje negativnih ekonomskih kretanja, društvena prisutnost uz svjesnu moralnu odsutnost. Norme poput zakonski dopuštenih istospolnih zajednica, lakih droga, eutanazije, prostitucije i slično, sve se više nameću pojedincu kao društveno prihvatljivo ponašanje. Robni konzumerizam nameće rast „ne“ potrebne potrošnje namećući pojedincu statusne standarde, poput robnih marki, načina percipiranja životnog uspjeha te društvene pripadnosti čime se društvo hijerarhijski dijeli, a pojedinci

tva, bogatstvo pojedinca predstavlja vlasništvo nad stvarima, zemljištem ili novcima, dok nas evanđelje upozorava da materijalno bogat čovjek ne može služiti Bogu i bogatstvu (Mt 19,24): „Lakše je devi proći kroz iglene ušice nego bogatašu ući u kraljevstvo nebesko.“ Lažno bogatstvo proklamira se kroz društvo kao uzdizanje pojedinca iznad drugih ljudi te pripadanja određenoj društvenoj klasi. I dok kršćani gube polako svoj identitet, poistovjećujući se s društvenom okolinom, odnosno, uvažavajući nametnute norme, pojedinac je potican da uvažava i prizna vrhovništvo društvene okoline, mimo Božje, ciljem društvene prihvaćenosti.

Kršćani, ne budimo moral-

“Uistinu, kapitalizam današnjeg doba gomila milijune beskućnika, nezaposlenih i gladnih, dijeleći društvo na bogate i siromašne, distanciranjem siromašnih te nametanjem vlastite ideologije, odnosno, društvenih vrijednosti.”

---

društvenih zajednica međusobno prepoznaju.

Kapitalistički način razmišljanja proizvodi društveni sustav koji je u većini suprotan s učenjima Krista te temeljnim naukom Rimokatoličke Crkve. Današnji „društveni“ sustav teži „lažnoj“ ravnopravnosti svih segmenata ljudskog života te ih, pod krinkom ravnopravnosti, ozakonjuje kao društveno prihvatljive. Poistovjećivanjem pojedinca s takvim društvenim normama, pojedinac gubi svoju individualnost pod krinkom ravnopravnosti.

S današnjeg stajališta druš-

no odsutni i društveno otuđeni jer to društvo od nas očekuje. Ne dopustimo da nam novac ukrade svetost na koju smo pozvani. Da nam ukrade ljudsku dobrohotnost i altruizam koji su toliko značajni u ovo božićno vrijeme, ali koji su i neprocjenjivi u suvremenim novčanim transakcijama. Radije se sjetimo Matejevog evanđelja i rečenice: „Vi ste sol zemlje i svjetlo svijeta“ (Mt 5,13-14). Stoga, svi zajedno budimo sol i svjetlo u svojoj obitelji, društvenoj zajednici i domovini radi nas samih, naše sadašnjosti i naše budućnosti...

Druga strana medalje

Tekst: Anđelka Bunić

Sjedim pred TV ekranom, gledam večernji dnevnik i u njima prikazane scene izbacivanja jedne zadarske obitelji iz kuće zbog duga koji je ostao iza provalog obrta pa je kuća prodana na dražbi. Teško je gledati ovakve scene i ostati miran. Pitam se, gdje je zapelo sa svojevremenim napisima u dnevnom tisku o tzv. osobnom bankrotu? Svojevremeno sam u svoj dnevnik zapisala:

„Ovih dana u dnevnom tisku i u sredstvima javnog priopćavanja puno čitamo i slušamo o osobnom bankrotu. Prema onome kako bi to izgledalo, ne čini se loše, jer bolje je od onog najgoreg, a to je da čovjek ostane bez igdje ičega i završi na cesti. Današnje statistike pokazuju da se povećao broj školovanih beskućnika, a kao razlog se navode visoki krediti i ovrhe na imovinu. Kad kola jednom krenu nizbrdo, teško ih je, ili, gotovo nemoguće, zaustaviti, kaže poznata narodna poslovice. S oduzimanjem

---

„Današnje statistike pokazuju da se povećao broj školovanih beskućnika, a kao razlog se navode visoki krediti i ovrhe na imovinu.“

---

imovine idu pod ruku i nesređeni obiteljski odnosi, razvodi i tome slično i čovjeku se preko noći sruši cijeli svijet.

U prijašnja vremena se nije moglo dogoditi da se u banci dobije kredit koji se ne bi mogao otplaćivati jer je bilo dozvoljeno uzeti kredit s omjerom 1/3 od plaće. Danas te klauzule nema, već svatko snosi sam odgovornost za visinu kredita i za to na koji će ga način otplaćivati. Teško je reći što je bolje, ali posljedice današnjeg načina zaduživanja očite su i, u tom smislu, trebalo se već prije nešto učiniti.

Što će se, prema novom zakonu, dogoditi vjerovniku koji ne može ili ne želi (ima i takvih) otplaćivati kredit? Takav dužnik ići će u osobni stečaj, postaviti će mu se tutor, imo-

vina će se prodati na dražbi, a on će dobiti mali stančić i plaću od najmanjeg prosječnog osobnog dohotka, koji danas iznosi negdje oko 2.800,00 kn. To mu je sve što mjesečno može potrošiti. Ako želi potrošiti više, mora prvo upitati svog tutora za dopuštenje. To je nužno zlo i dobro je, jer tako pojedinci neće ostati bez krova nad glavom i bit će prisiljeni štedljivo raspolagati novcem.”

Zato, dragi čitatelji, prosudite sami jesu li bolje mjere u kojima gledamo kako specijalci izbacuju obitelj na cestu ili su bolje predložene mjere o osobnom stečaju?

Da sam ja takav

Tekst: Anđelka Bunić

Reakcije ljudi na ono što ne razumiju i s čim se često u životu ne susreću, različite su, ali se sve mogu svesti pod zajednički nazivnik: NERAZUMIJEVANJE. Ako nešto ne vidamo često onda, ili to zaobilazimo, ili ne želimo prihvatiti, ili komentiramo na krivi način. Meni se to često događalo u radu s djecom s intelektualnim poteškoćama.

Jedna od težih situacija koje sam doživjela, zbila se kad sam sa skupinom većih korisnika htjela ući u autobus na Britanskom trgu. Tu je na stajalištu stajala jedna dama sa šeširom i glasno negodovala zašto se vozim s „tom” djecom u busu s putnicima. Moram priznati da sam se iznenadila i da se u prvi tren nisam snašla. Mislila sam da s gospođom nešto nije u redu. Shvatila sam da dama živi u nekom bivšem vremenu, kad se znalo „tko je tko” i tko se s kim smije družiti. Odgovorila sam joj kako je šteta da se takva dama vozi s priprostim pukom kad na raspolaganju ima taxi.

U busu kojim sam svaki dan putovala na posao, vozio se i dečko koji je odudarao od svojih vršnjaka time što mu je ponašanje bilo na nivou petogodišnjaka. Skupina srednjoškolarca ismijavala ga je svako jutro. On to nije uzimao za zlo jer nije razumio o čemu se tu radi. Meni je sve to bilo teško gledati i slušati, ali sam bila svjesna kako ne bih puno postigla da se umiješam. Bilo ih je puno i, onako udruženi, samo bi me ismijali. Ne znam je li to

smetalo i ostale putnike, ali nitko nije reagirao. Smišljala sam, zato, kako prekinuti takvo ponašanje. Zapamtila sam prezimena tih dečki, a uvidjela sam i kako ulaze i izlaze na postaji s početka vožnje. Istodobno, otišla sam do majke maltretiranog dečka i razgovarajući s njome, savjetovala ju da pođe u obitelji svih onih dječaka koji su psihički zlostavljali njenog sina. Ona je otišla u obitelji čija sam prezimena navela, roditelji su porazgovarali sa svojim sinovima i maltretiranje se prekinulo. Dapače, dečki su iduće jutro sjeli do mene i zanimali su se što se dogodilo maltretiranom dečku da se ponaša tako

drugačije. Rado sam im sve objasnila, a tada ih i pozvala da se upoznaju s njegovim prijateljima te da vide što sve oni znaju i umiju.

“U busu kojim sam svaki dan putovala na posao, vozio se i dečko koji je odudarao od svojih vršnjaka time što mu je ponašanje bilo na nivou petogodišnjaka.”

Putovali smo na more na ljetovanje. Bilo je to ono vrijeme kad se putovalo starom cestom i obvezno stajalište bilo

je u Severinu na Kupi. Naši korisnici izašli su iz busa na kraći odmor. U isto vrijeme, iz pravca juga, zaustavila su se dva busa učenika četvrtih razreda koji su se vraćali iz Novog Vinodolskog gdje su imali tzv. školu u prirodi. Bili su vidno dobro raspoloženi i međusobno su se zadirkivali na način kako to već djeca ove dobi rade. Neke od njih je privukla naša skupina te su ju počeli napadno promatrati, a jedan dječak, koji je prednjačio s nepodopštinama, glasno je komentirao: „Da sam ja takav, ja bih se ubio.“ Pogledala sam ga i rekla mu da bi i on, ne daj Bože, mogao biti „takav“, na što je on tada ponovio: „Ja bih se ubio.“ „Ne bi se ti ubio“, odgovorih mu. „Bi, bi...“, ponavljao je tvrdoglavo. „Ja ti kažem da ne bi. Pogledaj ove ljude! Kako izgledaju? Vidiš li na njihovim licima da su nesretni?“ „Ne vidim, ali ipak bih se ubio“, bio je uporan moj sugovornik. Spremno mu odgovorih: „Kažem ti da ne bi i to iz jednostavnog razloga što ne bi niti znao da si drugačiji. Eto,

---

„Kad su sretni, vesele se, kao npr. sada; kad su tužni, plaču; kad ih nešto ljuti, ljute se... kad su gladni, jedu; kad su umorni, spavaju; kad nekog vole, onda to jasno izražavaju... Radiš li i ti isto u sličnim situacijama?“

---

ja već dugo radim i ne primjećujem da su ti ljudi drugačiji.

Kad su sretni, vesele se, kao npr. sada; kad su tužni, plaču; kad ih nešto ljuti, ljute se... kad su gladni, jedu; kad su umorni, spavaju; kad nekog vole, onda to jasno izražavaju... Radiš li i

učiteljice govorele o različitim stima među ljudima?“ Po upitnim pogledima, vidjela sam da se ovako važna tema nije obradila na pristupačan način razumljiv djeci. Znam kako

„Dijete u jaslama pruža ručice i njegov smiješak izgleda da već želi reći ono što će kasnije izgovoriti usne čovjeka. Dođite k meni, svi vi koji trpите i koji ste umorni pod teretom! Neki su odgovorili na njegov poziv. Tako siromašni pastiri, koji su u betlehemskom polju, vidjevši svjetlost neba, čuli radosnu vijest od andela, puni povjerenja rekoše: Hajdemo u Betlehem!, i pođoše na put. Tako kraljevi koji su, došavši iz Dalekog istoka, slijedili s istom jednostavnom vjeronom čudesnu zvijezdu; s ruku Djeteta rasipa se rosa milosti na njih i oni se obradovaše velikom radošću. Te ruke istovremeno daju i traže. Vi, mudri, ostavite svoju mudrost, i postanite jednostavni kao djeca. Vi, kraljevi, dajte svoje krune, svoja blaga, i ponizite se pred Kraljem kraljeva: uzmite bez oklijevanja svoj dio muka, patnji i umora koje njegova služba traži. Vi, maleni, koji ne možete ništa dati od sebe samih: ruke Djeteta uzimaju vaš nježni život, prije čak nego je započeo.“

Edith Stein

ti isto u sličnim situacijama?“ „Da, da, da...“, čulo se puno cvrkutavih glasića oko mene. „A kako bi nam se moglo dogoditi da budemo kao oni?“ zacvrkutao je jedan glasić. „Razlozi mogu biti razni. To može biti teža automobilska nesreća ili bolest zvana meningitis ili mnogo drugih razloga koji mogu dovesti do slabijeg intelektualnog funkcioniranja. Pa vi ste u drugom razredu trebali učiti o tome. Jeste li posjetili koju školu ili dom? Jesu li vam

ta nastavna jedinica postoji u predmetu „priroda i društvo“, ali očito nije obrađena onako kako bi trebalo. Znam da sam se čudila i pitala kako su autori u udžbeniku prikazali osobe s invaliditetom potpuno nestručno i ponižavajuće za takve osobe. Pitam se, zato, tko nam kontrolira što djeca uče i kako uče?

Sagnula sam se do dječaka i tiho ga upitala: „Onda, je li bi se ubio da si takav?“ Tiho je odgovorio: „Ne bih.“

Mesija je zakasnio

Bruno Ferrero

Priča kaže kako je jednoj revnoj židovskoj zajednici stigla obavijest da će u pashalnoj noći svečane subote doći Mesija i da će upravo iz njihove zajednice započeti svoje poslanje.

U subotnju večer okupili su

se svi članovi zajednice. Žene su pripravile večeru prema zakonskim propisima, a muškarci su se dogovorili oko pjesama, glazbe i plesova.

Bili su uvjereni da će te noći Mesija napokon doći. Slavlje je otpočelo...

Ponoć: svaki čas se mogao pojaviti!

Jedan sat po ponoći: samo što nije stigao!

Dva sata: srca su jako kucala.

Tri sata: počeo se javljati umor.

Četiri sata: neki su počeli sumnjati.

Pet sati: neki su zadrijemali, a ostali su zijevali boreći se sa snom.

Mesija nije još došao.

Podne: Mesija je konačno pokucao na vrata! Na vratima se uljudno ispričao: „Oprostite, ali naišao sam na dijete koje je plakalo pa sam ostao da ga utješim.”

Mesija neće doći sve dok djeca plaču.

Dječje izjave o talentima

„Znam dobro računati u trgovini, mogu brže platiti.”

„Imam velika pluća pa mogu dugo biti pod vodom.”

„Imam puno mašte i mogu lijepo sastavljati.”
Sven Paulić, 3.A

„Dobar sam u gibanju, zato mogu plesati.”

„Zato što mogu slušati, mogu razgovarati sa svojim bratom kada ima probleme.”

„Zato što sam nježan i odgovoran, mogu pomoći svojoj baki.”

Filip Pavo Barić, 3.A

„Ja imam snažne ruke i noge pa se mogu dobro hrvati.”

„Imam dara u slaganju lego kocki pa bi mogao postati građevinar.”

Bruno Blotnej, 3.B

„Pošto ja znam šivati, mogla bih to raditi i prodavati za novce ako ostanem bez posla.”

„Dobro mi ide hrvatski pa bih mogla pisati knjige za djecu koja nemaju knjige.”

„Mogu sjediti s ljudima koji imaju problema i razumjeti ih.”

Anamarija Jurkić, 3.B

„Mogu razgovarati s prijateljicom koja ima problem i mogu joj pomoći i utješiti je.”

Lorena Novačić, 3.A

„Zato što imam talent rješavanja matematike, mogu pomoći nekome tko teško računa.“
Antonia Lubina, 3.A

„Bog mi je dao talent da igram tenis i da u svijetu donesem pobjede.“

„Bog mi je dao talent da kreiram odjeću, da svi ljudi imaju nešto za obući se.“

„Bog mi je dao talent da ne odajem tajne prijateljica.“

Nataša Dunđer, 3.B

„Ja sam dobra u pomaganju. Mogu pomoći slijepcu da pređe cestu, mogu im podignuti nešto ako im je palo, mogu im otići po lijekove ako su bolesni, mogu ih saslušati i, ako nešto izgube, mogu to potražiti.“

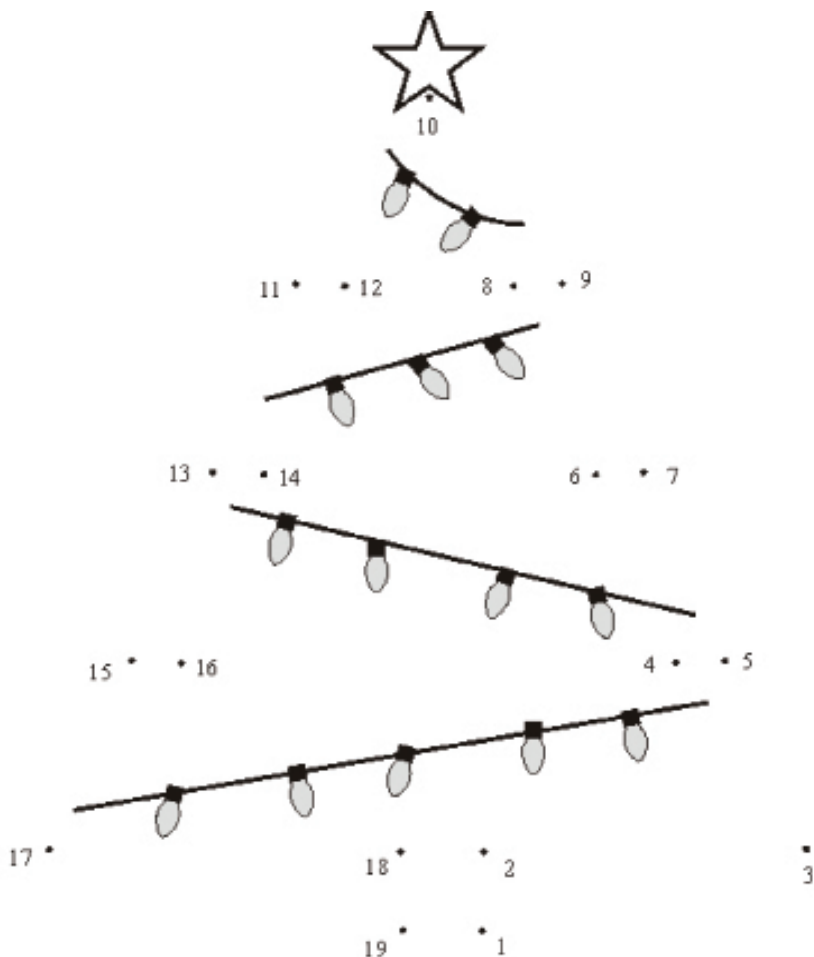
Korina Gavranović, 3.A

„Imam talent biti vjeran Bogu.“

Marko Došen, 3.B

„Puna sam ljubavi i svoju ljubav dijelim s drugima.“

Marta Krešimira Babić, 3.B

BROJEVE POVEŽI I BOŽIĆNO DRVCE BOJICOM OSVJEŽI!

D A V R I J E M E L T E B
Č U V A R I N A L S S P E
Z A M E J U Č Š E J V A N
U D M G H R T A I D U S E
D A R A A I L E S E V T Č
M N H A T Š I D O G J O B
A A V S V Č I I N U N R O
J S E D O O I O D V U E Ž
K Č S V I M N A U O R L I
O O J I N A R O V D R A Č
D E G A L B E T S E D A U
K I K H E M J A V A P S N
R O D I O I V O K R I S T

U osmosmjerci se kriju riječi iz naslova (uglavnom hrvatskih) božićnih pjesama. Pronađite riječi i dopunite popis:

KYRIE _____, _____ ZEMLJI,
VESELJE TI _____, _____ SE BOG I
_____, _____ SE NARODI, O PASTIRI,
_____, _____ BUDI
MLADI KRALJU, _____ NEBA, O
_____, U TO _____,
_____ JE _____, _____ NAM SE,
TRI KRALJA _____, _____ SE ČUJE,
_____ MALI _____, _____ SE
_____ BOŽJA, SKLOPI _____ OČICE,
_____ SVIJETU, _____ FIDELES,
_____ SNEŽEK, TIHA _____.

NEZAOKRUŽENA SLOVA REDOM:

Pogodi tko sam

1. Puno puta sam pričao s Bogom. Objavio mi je svoje ime. Dao mi je poseban zadatak koji sam prihvatio i, uz njegovu pomoć, uspio. Bilo je tu: žaba, komaraca, tame, otvaranja mora. Četrdeset godina smo lutali, došli do Sinaja, dobili zapovijedi i stigli pred Obećanu zemlju. U nju nisam ušao, ali bio sam sretan jer sam doveo svoj narod. Ja sam...

2. Živio sam u Isusovoj domovini i volio sam smokve. Čak sam se jednom popeo na njeno stablo. Nisam se penjao zbog plodova smokve, nego zbog onoga tko je dolazio u Jerihon. Nizak rastom, u srcu sam žarko želio da Ga vidim. Ne samo da sam vidio Isusa, On je bio i gost u mojoj kući. Ja sam...

3. Imao sam dva sina. Oba sam jednako volio i jednako se prema njima ponašao. Ipak, jednoga dana, moj mlađi sin je otišao od mene. Nisam razumio zašto to želi, ali, kad je zatražio da mu

dam polovicu imanja, dao sam mu i pustio ga u svijet. Svaki dan sam gledao put. Nadao sam se da ću ga ugledati. I onda, jednog dana, ugledah svog sina siromašna i bijedna. Oprostio sam mu i prije nego što se uspio ispričati za svoje pogreške. Ja sam...

4. Molitva upućena meni je prvo što malo dijete nauči. Govore milim glasom: čuvaj me, zakrili me, noću danju...baš ih je milo gledati. Ima me svatko, i onaj tko to zna i onaj tko ne zna. U bijeloj haljini, s velikim krilima, ures sam u mnogim dječjim sobama i srcima. Ja sam...

5. Teško je biti marangun u moje godine, a sedmo stoljeće mi ide. Vi, Dalmatinci, znate što je marangun - ono što je kasnije i Isus radio. Morao sam: graditi, pilati, tesati, blanžati... nije mi bilo lako, ali se nikad nisam ljutio na Boga. Bio sam mu poslušan. Oluje i kiše od 40 dana su došle i prošle, a ja sam sam ostao sa svojom obitelji. Duga, golubica i maslina bili su znakovi da me Bog voli i čuva. Ja sam...

6. Bilo nas je više nego patuljaka uz Snjeguljicu. Bijasmo različitim zanimanja, godina i navika, ali složni. Vodila nas je ljubav prema Gospodinu. Naš broj dobi-

jete ako broj presvetoga Trojstva pomnožite s brojem evanđelista. Bilo nas je različitih: kukavica, lažljivih, nevjernih, pohlepnih, bojažljivih..., ali Isus nas je sve prihvatio takve kakvi jesmo. Mi smo...

7. Mnoge priče i pjesme su napisane o meni. Svi me znaju i u jednom dijelu godine svi pričaju o meni, a onda zaborave na mene do slijedeće. Crveni ogrtač, bijela brada, vreća preko ramena, i evo me - znate tko sam. Svijetom šetam, tražim djecu svoju, jer za svako dobro dijete imam stvarčicu koju... Ja sam...

8. Moje ime se možda u evanđelju našlo slučajno, ali za mene znaju svi, i oni koji evanđelje baš ne čitaju. Bijah trgovac i često sam se nalazio na putu i silazio prema Jeruzalemu. Ja tj. moj narod i Židovi nismo bili baš prijatelji. To me nije spriječilo da ja pomognem jednom Židovu. Čak sam platio gostioničaru da se pobrine za njega. Ja sam...

Odgovori na pitanja nalaze se na 63. stranici Brazde

Sveci među nama

Tekst: Ana, Ivana i Katarina Duić

U svijetu ima mnogo ljudi, ali nitko nije isti. Svaki čovjek je jedinstven. Osim po fizičkim, ljudi se razlikuju i po karakternim osobinama.

Naravno, svaki čovjek ima i vrline i mane, ali uvijek smo više skloni pamtiti mane zbog kojih nas mnogi doživljavaju lošim osobama. Međutim, ima i onih koji će više gledati naše vrline i zanemariti mane te nas tako promatrati s pozitivne strane. To je poziv i za nas. Bez obzira na sve naše negativne osobine, sve ljude moramo prihvatiti onakve kakve jesu. Isto tako, svatko od nas ima barem jednu osobu koju smatra najboljom jer su veoma slične po karakteru. Te osobe mogu podupirati sva dobra koja proizlaze iz današnjega svijeta i biti uzor drugima koji, pak, s druge strane, čine ono što kvari taj svijet. Naravno, zlo je uvijek mnogo lakše počinuti nego dobro. Zato smo i mi više skloni napraviti nešto što nije u skladu s našim mislima samo da bi dobili ono nedostižno. Ipak, na tom krivom putu uvijek ćemo naći neku osobu koja će spriječiti naše naume i okrenuti nas povoljnijem i uspješnijem putu na kojem ćemo spoznati pravi

smjer koji nas vodi k tome cilju.

Vjerujemo li da među nama postoje sveci, odnosno, osobe koje bi ovaj svijet učinile boljim i promijenili druge ljude na bolje? Mislimo li da bi takvi ljudi uspjeti promijeniti svijet? Jesmo li se zaista spremni žrtvovati za dobrobit ovoga svijeta? Među nama zaista postoje ljudi koji se trude uljepšati negativnu sliku ovoga, sve manje moralnog, svijeta. Takvi ljudi bi mogli promijeniti svijet jedino ako svatko od nas prihvati riješiti se zla koje nas je nekad činilo ponosnima. Ipak, istih osoba na svijetu ima sve manje, a sve

je više onih koji bi prevarom htjeli postići mnoge ciljeve. Da bi ovaj svijet okrenuli protiv zla, moramo biti spremni odreći se tog istog zla te tako prihvatiti sve ono što dosad nismo. Tako ćemo i mi postati „sveci” koji će dalje promicati i širiti ono što su stekli prilikom toga dobrovoljnog odricanja. Osim toga, i molitva je način kojim možemo dobiti znak kako sebi i drugima u ovom zajedništvu osigurati lijep i miran način života bez patnje radi zla kojeg je netko počinio.

U svima nama krije se dio koji je predan svemu što je dobro. Njega ćemo osjetiti jedino ako dopustimo da nas ispuni do kraja jer, ako mu to ne dopustimo, on će ostati zarobljen te će nakon nekog vremena, zbog zla kojeg činimo, nestati. Zato, budimo sveci već danas jer dobro traži da se već danas ostvari.

“Međutim, ima i onih koji će više gledati naše vrline i zanemariti mane te nas tako promatrati s pozitivne strane. To je poziv i za nas. Bez obzira na sve naše negativne osobine, sve ljude moramo prihvatiti onakve kakve jesu.”

Dodir Boga u duši glazbenika

Nikada nisam bio tako pobožan kao tada kad sam pisao oratorij „Stvaranje svijeta”. Ako mi posao nije uspijevao, uzeo bih krunicu u ruke, prošetao nekoliko puta po sobi, a misli bi navirale u tolikoj punini da ih ne bi dospijevao sve ni pobilježiti.

Joseph Haydn

Bog mi je darovao ovaj glas i držim da je pravedno zahvaljivati mu na tome čineći dobro.

Luciano Pavarotti

Mlada smeđokosa djevojka, s velikim očima poput mraka tužne Afrike, uđe u sakristiju sijedog svećenika i reče: „Ja sam napuštena, oče. U ovom sam gradu otkako mi je umrla majka. Perem, peglam, nosim teške terete, plačem i čistim ulice Chicaga. Služavka sam. Moj poziv je zapravo pjesma. Želim pjevati u vašoj crkvi.” „A znaš li note, nepoznata djevojko?” upita svećenik, gladeći je po nemirnoj kosi.

„Ova pjesma se hrani molitvom, a ne notama, oče. Vi biste to trebali znati. Ja ne znam što je to

tehnika pjevanja, ne znam te šifre u skali i nikada ih niti ne želim upoznati. Ja znam svoju bol i osjećam potrebu da je kažem ljudima. A ljudi vele da imam snažan glas i da nešto slute u njemu. Ja vjerujem ljudima.”

Mahalia Jackson

Bach, ne samo da je bio jedan od najvećih skladatelja svih vremena, već je bio odličan kapelnik i neobično dobar učitelj. Kad bi ga tko god hvalio kao izvanrednog orguljaša, znao je reći: „Treba samo u pravi čas pogoditi prave tipke i tada vam orgulje same sviraju.”

Iznad svojih partitura obično je stavljao natpis S.D.G. (Soli Deo Gloria), odnosno, „samo u slavu Boga” ili je još stavljao natpis J.J. (Jesus juva) što znači „Isuse pomози”. Jednom zgodom je rekao: „Gdje se ne pazi da glazba odzvanja u slavu Božju i da bude za odmor i uzdignuće čovjekove nutrine, tu će biti samo đavolska dreka i urlikanje.”

J.S.Bach

Adventsko ili božićno koncertiranje?

Tekst: Mladen Krpan

Većina vjernika poznaje onu temeljnu i bitnu razliku između adventskog i božićnog vremena. Razlikujemo ih, u liturgijsko - vizualnom smislu, po boji misnog ruha, ispuštanjem himna „Slava Bogu na visini“, adventskom vijencu, postavljenim jaslicama i borovima u našim crkvama, misama zornicama, misnim čitanjima koja nam navješćuju dolazak Spasitelja; obećanog Mesije i sl. Zapravo, kada dublje promislimo, cijeli advent nas upućuje na radosno iščekivanje, ali nas, ujedno, i poziva na ozbiljno razmišljanje o drugom Kristovom dolasku, sudu „živima i mrtvima“, sabraniju i intenzivniju molitvu te radosno i tiho iščekivanje.

Ponekad čovjek, osobito onaj koji ne vjeruje ili je vjer-

nik „promatrač“, lako može zaključiti da je „Božić “progutao” Advent” (S. Nedić – Laudato hr). Zvuči pomalo paradoksalno, zar ne?

Advent je nestao s naših trgova. Zagrebački trg je bio okićen božićnim ukrasima već krajem studenog, a slična je situacija i s trgovima po drugim gradovima. Čak i događanja koja nose naziv „Advent u Zagrebu” ili neku sličnu izvedenicu, nažalost, osim imena Advent u nazivu, nemaju ništa adventsko u svome sadržaju. Adventa nema niti u hrvatskom medijskom prostoru.

Skoro sve radio postaje, uz ča-sne iznimke Katoličkog radija i Radio Marije, u adventskom su vremenu prepune božićnih pjesama, bilo da je riječ „novokomponiranim” domaćim ili inozemnim pjesmama, odnosno, hrvatskim tradicionalnim božićnim pjesmama raznih izvedbi. Isto tako, advent nije maknut samo iz naših trgova i medijskih etera, nego i iz naših crkava koje su u adventskom vremenu još uvijek prepune božićnih koncerata.

Dakle, za okićene trgovice ipak nismo mi krivi jer su ih okitili drugi – vlast koju smo,

---

“...događanja koja nose naziv „Advent u Zagrebu” ili neku sličnu izvedenicu, nažalost, osim imena Advent u nazivu, nemaju ništa adventsko u svome sadržaju.”

“Većina skladbi, koja se izvode po našim crkvama, svoje korijenje vuče još iz jedne od najstarijih poznatih hrvatskih duhovnih pjesmarica „Cithara Octochorda” te nam, za početak, ona može i treba biti snažan izvor i vrelo s kojeg ćemo crpsti duh liturgijske glazbe prigodan za vrijeme adventa.”

---

ili nismo, birali. Na isti način, nismo krivi niti za emitiranje božićnih pjesama na radio postajama i trgovačkim centrima jer to puštaju, za njih, nadležne osobe. Također, ne snosimo odgovornost ni za razne božićne koncerte (u adventskom vremenu), uključujući i one koji se održavaju po našim crkvama. Najviše (ili najmanje) što možemo učiniti jest da ih ignoriramo ili ipak, kad su već tu, odemo pogledati. No, zapitajmo se ponovno: „Gdje je nestao Advent?” tj., „je li Božić “progutao” Advent?” kao što govori autor S. Nedić.

Nažalost, prethodno navedena loša praksa uvlači se polako i sigurno u naše crkve diljem domovine. Možda ćete se pitati što ima loše u tome. Zašto si, ipak, radije ne postavite slijedeće pitanje: „Postoji li (ili, bolje rečeno – usudi li se itko izvesti) uskrsni koncert u korizmenom vremenu?” Smatram da ćete brzo doći do odgovora na oba pitanja. Da budem do kraja jasan, čemu ići ishitreno ispred nečega (u ovom slučaju nekoga, Boga, Isusa Krista, obećanog Mesije) i preuranjeno slaviti Njegovo rođenje pod krinkom odličnih koncerata i vrsnih izvedbi glazbenih djela božićnog izričaja u našim crkvama. Još je veća tragedija kada božićne koncer-

te izvode župni zborovi, bilo mladih ili starijih, jer tragedija je uvijek tragedija.

Poznato nam je da se nalazimo u Godini vjere što nas stavlja u povlašten položaj kada razmišljamo o ovom problemu. Upravo to milosno vrijeme zahtijeva od nas da, produbljujući vjeru, ne činimo i ne prihvaćamo komercijalizaciju Boga i Božića jer to zapravo i nije moguće. Zamislite da se u nekoj crkvi, među figurama pastira, maloga Isusa, Marije i Josipa, pojavi djed Mraz/Božićnjak, Grinch ili neki od tih sličnih likova? Ne bi bilo zgodno, zar ne? Isto je i s koncertima božićnog glazbenog izričaja u adventskom vremenu.

Adventske pjesme i albumi

Ipak, nalazimo u našoj sredini i odličnih primjera i hvaljevrijednih manifestacija. Zbor mladih „Izvor” (župa sv. Josipa, Zagreb), izdao je CD pod nazivom „Izvorni Božić” koji u svom prvom dijelu ima skladbe adventskog, a u drugom dijelu, skladbe božićnog karaktera. Dobro se sjećam kako je i promocija tog CD-a bila upravo obilježena u dva dijela; adventski dio u adventskom, a božićni dio u božićnom vremenu. Ovdje svakako treba spomenuti i jedan posebni festival duhovne

glazbe koji se održava u Pakracu, a nosi naziv: „Hodočašće u došašće”. Svaki izvođač na festivalu mora izvesti najmanje jednu adventsku pjesmu, bilo da je riječ o vlastitoj obradi neke već poznate adventske pjesme, bilo da je riječ o novim autorskim pjesmama adventskog tipa.

Bogatstvo hrvatske crkvene glazbe sastoji se u mnoštvu crkvenih pjesama za sva crkvena vremena pa tako, vjerovali ili ne, i za sam advent. Stoga slijedi još jedno teško pitanje: „Koliko adventskih pjesama znate pjevati?” ili, njemu slično, „znate li, uopće, nabrojiti barem neke od adventskih pjesama?”

Što se pjesama tiče, adventsko vrijeme uistinu nije tako bogato kao božićno, ali ipak posjeduje oko 40-tak predivnih skladbi. Većina skladbi, koja se izvode po našim crkvama, svoje korijenje vuče još iz jedne od najstarijih poznatih hrvatskih duhovnih pjesmarica „Cithara Octochorda” te nam, za početak, ona može i treba biti snažan izvor i vrelo s kojeg ćemo crpsti duh liturgijske glazbe prigodan za vrijeme adventa.

Na kraju, možemo lako zaključiti da naše znanje o adventskim skladbama nije na zavidnoj razini, no nije kasno da se to ispravi. Nadam se da ću ovim razmišljanjem potaknuti i drugu braću i sestre da i sami razmisle o ovdje napisanim recima. Nikako nije prikladno da se u vremenu došašća održavaju božićni koncerti. Sve ima svoje vrijeme i mjesto. Bog, kao milosrdni Otac, šalje nam svoga Sina, Mesiju, da nas svojim rođenjem spasi i otkupi te nam

je, u svojoj beskrajnoj ljubavi, dao vrijeme adventa (lat. Advenio – doći) kao povlašteno vrijeme pripreme za taj veliki događaj. Kako nitko od nas

ne slavi rođendan jedan mjesec prije datuma svog rođenja ili ne radi svadbenu svečanost nekoliko mjeseci prije dogovorenog datuma vjenčanja, tako

nitko od nas ne može i ne smije preuranjeno slaviti rođenje Isusovo, Božić.

Hrvatske narodne božićne popijevke

Tekst: Tihana Golubić

Euharistijsko slavlje je središte i vrhunac božićnih svetkovina. Glazba, blisko svojstvena tom slavlju, iznimno utječe na čovjeka i njegov duh te stvara ozračje radosti i svečanosti u pripravljanju i slavljenju blagdana. Ako promotrimo brojnost i bogatstvo hrvatskih božićnih popijevki, uvjerit ćemo se kako hrvatski narod itekako dobro poznaje vrednote i ljepote Božića i božićnog napjeva te ih prenosi i živi već stoljećima.

Hrvatske božićne popijevke ili hrvatska glazbena baština veliki je dar i blago Hrvata koji su, kao vjernici, prihvatili dar Božjega utjelovljenja i, zahvaljujući na tom Božjem daru, stvarali hrvatski Božić u stihovima i u pjevu. Možemo

sveti evanđeoski iskaz o rođenju Isusa Krista u stotinama milozvučnih stihova i desetinama ljupkih napjeva stvorio

nu, od Božića do Božića.

Sadržaj božićnih popijevaka je odraz božićnog otajstva objavljenog u Evanđelju, a izrečenog na način kako su ga mogli razumjeti pučki pjesnici, dakako, i njihovi sami dušobrižnici. Bogatstvo božićnog sadržaja mogli bismo dijeliti na više načina: npr. popijevke nastale kao parafraza na liturgijski tekst - „Kyrie eleison“, popijevke nastale u zajedništvu obiteljskog ozračja - „Spavaj, Sinko, Majka pjeva“; „Sklopi blage očiće“, popijevke nastale kao plod druženja, darivanja, čestitanja. Zatim, mnogobrojne su one popijevke čiji sadržaj čine evanđeoski tekstovi kao

“Malo je koji narod, poput Hrvata, otpjevao sve ti evanđeoski iskaz o rođenju Isusa Krista u stotinama milozvučnih stihova i desetinama ljupkih napjeva stvorio veličanstvenu pučku hrvatsku kršćansku baštinu.”

se usuditi reći kako su Hrvati jedan od najbogatijih naroda s obzirom na broj i ljepotu božićnih pučkih popijevaka. One su nastajale u različitim vremenskim periodima, a datiraju još od 2. stoljeća. Malo je koji narod, poput Hrvata, otpjevao

veličanstvenu pučku hrvatsku kršćansku baštinu. Ona je, u doslovnom smislu, narodna jer ju je gotovo u cjelini spjevao narod ustima svojih anonimnih pjesnika i prenio nam je usmenom predajom, izvodeći ju stoljećima, iz godine u godi-

što su „Tri kralja jahahu”, „O pastiri vjerni čuvari”, „Danas se čuje” itd. U božićnim popijevkama se mogu iščitati Božja otajstva utjelovljenja i rođenja Spasitelja svijeta; evanđeoske poruke mira, radosti, veselja i sreće; poziv na vlastito obraće-

---

“Povjesničari književnosti u božićnim popijevkama otkrivaju, ne samo najstarije pokušaje pjesničkog umijeća Hrvata, nego vrsno složene napjeve kao prava mala remek-djela. Stoga, pokušajmo se othrvati, naizgled, zamannijim stranim pjesmama koje nam odzvanjaju u ušima već od 2. studenog u našim trgovačkim centrima i pokušajmo se zajedno prisjetiti, a možda i naučiti zajedno sa svojom djecom, pokoju hrvatsku božićnu pjesmu.”

---

nje u traženju oprosta, ne samo od Boga, nego i od ljudi te poticaj na darivanje i solidarnost. To bogatstvo naših božićnih popijevki mogu nam potvrditi i mnogobrojne skladbe koje se nalaze u našoj poznatoj liturgijskoj pjesmarici „Pjevajte Gospodinu pjesmu novu” te u ostalim pjesmaricama kao što je npr. pjesmarica „Hrvatske božićne popijevke”, autora I. Golčića. Istina je da su sve naše popijevke biseri pučkog izriča-

ja. Ipak, kao božićne liturgijske popijevke, odabrane su samo one kojima je sadržaj teksta i sadržaj glazbe primjeren liturgijskom činu. Naša hrvatska baština božićnih pjesama je toliko velika i bogata da je upravo velika šteta što velik broj tih popijevki ostaje tek u našem sjećanju ili samo kao jeka baki-nog pjeva kojeg smo tako rado slušali kao mala djeca.

Možda bismo se uistinu mogli upitati, koliko i poznajemo li uopće to blago koje nam nude naše hrvatske božićne narodne popijevke ili smo ih već podosta zaboravili i „uštkali” engleskim i drugim stranim božićnim novotarijama? Činjenica je da je danas u ogromnim razmjerima prisutna tržišna utrka i komercijalizam u liturgijskom razdoblju Došašća i Božića što je utjecalo i na samu „popularizaciju” tzv. božićnih jinglova. Ne možemo ne uočiti beskrupuloznost i besramnost mnogih obrađivača koji, svojim svakojakim obradama i „popravicima”, melodijski, ritmički i harmonijski narušavaju originalnost te mijenjaju vjerodostojnost i izvornost popijevki do te mjere da ih se ne može ni prepoznati.

“U božićnim popijevkama se mogu iščitati Božja otajstva utjelovljenja i rođenja Spasitelja svijeta...”

U glazbenom pogledu, napjevi božićnih popjevaka predstavljaju glazbenu minijaturu i,

kao što su u umjetnosti minijature veoma cijenjene, tako i božićne popijevke ne zaslužuju karikiranja kao što to čine pojedine osobe s „estrade”, nego je

---

“Možda bismo se uistinu mogli upitati, koliko i poznajemo li uopće to blago koje nam nude naše hrvatske božićne narodne popijevke ili smo ih već podosta zaboravili i „uštkali” engleskim i drugim stranim božićnim novotarijama?”

---

potrebno cijeniti dušu koju je narod udahnuo tim popijevkama. Zato, sva subjektivna prekrajanja ili nadograđivanja nagruđuju i usmrćuju. Povjesničari književnosti u božićnim popijevkama otkrivaju, ne samo najstarije pokušaje pjesničkog umijeća Hrvata, nego vrsno složene napjeve kao prava mala remek-djela. Stoga, pokušajmo se othrvati, naizgled, zamannijim stranim pjesmama koje nam odzvanjaju u ušima već od 2. studenog u našim trgovačkim centrima i pokušajmo se zajedno prisjetiti, a možda i naučiti zajedno sa svojom djecom, pokoju hrvatsku božićnu pjesmu. Ako se usredotočite na tekst koji nam nude naše popijevke, uočićete puno veću, snažniju i bogatiju sadržajnost i ljepotu. Njeguimo ono što su nam naši stari preci ostavili kao dar svoga raspjevanog i ražarenog srca usmjerenog prema Novorođenom Spasitelju.

Mala pjesmarica hrvatskih božićnih popjevki

DANAS SE ČUJE

Danas se čuje događaj novi,
u zemlji našoj i jeste ovi:
Braćo pastiri, pohitite,
k betlemskoj štali i vidite:
Jedno nebesko Djetešce,
u krilu Majke Djevice.

Ta vam se danas sreća dogodi,
što vam se Janje nebesko rodi:
ovo je Janje ono milo,
koje je sav svijet izbavilo:
Jedno nebesko Djetešce,
u krilu Majke Djevice.

ZDRAVO BUDI, MLADI KRALJU

(Međimurje)
Zdravo budi, mladi kralju,
u štalici rođeni,
i od Majke Djeve čiste,
u jaslice stavljeni.

Zemlju, more i nebesa
silan ti nadilaziš,
a sad među volom, oslom,
malešan se nalaziš.

O ti, drago janje Božje,
u toj hladnoj štalici,
Kako drščeš, kako plačeš
ležeći na slamici.

U TO VRIJEME GODIŠTA

(Dalmatinska Zagora, HCK)
U to vrijeme godišta,
mir se svijetu naviješta;
porođenjem Djetešca,
kom' je Majka Djevice.

Anđeli se javili,
rajsku pjesmu slagali;
Slava Bogu pjevali,
a mir ljud' ma prosili.

Djeva Sina rodila,
đavlju silu slomila;
svijetu Spasa podala,
nama majka postala.

A mi Kristu hvalimo,
s anđelima pjevamo;
radi žrtve njegove,
Što je za nas započe.

DOĐITE SAD MLADENCI

(Podravina)
Dođite sad mladenci, djevojke
dare svoje nosite, božićnice
darujte
fijolice ružice, žrtvujte, žrtvujte
da se igra malo dijete Isus Bog.

Ovdje leži djetešce, janješce,
na slamici počiva.
O predragi Isuse, o lepa
božićnica,
mirisna ružica,
koji dođe da od grijeha spasi
nas.

O BETLEME

(Hrvatski crkveni kantual)
O Betleme, grade slavni od
Boga,
najveći si ti od grada svakoga,
jer iz tebe nam izađe vojvoda,
Isus dragi Davidova poroda.

Marija ga, Djeva čista, porodi
i u jasle ona njega položi,
dostojno se ona njemu poklanja,
i s veseljem srca svoga
pozdravlja.

SKLOPI BLAGE OČICE

(Lupoglav)
Sklopi blage očice tu na krilu
Majčice!
Tebe Majka ogrijeva, tebi milo
pripjeva:
Oj Djetešce moje drago, ti si
svega svijeta blago, ti si dobrog
neba dar,
za te gori srca žar!
Tebe Majka u san njiše
uspavankom tiše, tiše: anđeli će
k tebi doć,
spavkaj, spavkaj cijelu noć!

Sinko, slatko snivaj ti, neka ti se
duši sni:
Svijet za spasom vapije, da ga
ljubav ogrije.
Oj, Djetešce...

Vjeđice ti padaju, sanku sad se
nadaju,
Oči ti se sklapaju, u lik mili
stapaju.
Oj, Djetešce ...

Allegro med zagorskim bregima

Tekst: Kristina Lončar

„Uđite s hvalama na vrata Njegova, u dvore Njegove s pjesmama”, stihovi su istoimene pjesme kojima je zbor mladih „Allegro” iz naše župe Sv. Ivana Nepomuka započeo sveto misno slavlje u svetištu Marija Bistrica u srcu Hrvatskoga zagorja 27. svibnja 2012. god. povodom II. Studentskog hodočašća.

Hodočašće pod geslom „Ako živimo po Duhu, po Duhu se i ravnajmo!” (Gal 5, 25), okupilo je brojne studente različitih sveučilišta iz raznih krajeva Lijepa nam naše, a organizirano je od strane Koordinacije studentskih zavičajnih udruga Sveučilišta u Zagrebu, na inicijativu Udruge zagorskih studenata i njezina pred-

sjednika Miroslava Smetiška te uz potporu Ureda za pastoral mladih Zagrebačke nadbiskupije kao i Zagrebačkoga sveučilišta. Misno je slavlje predvodio zagrebački nadbiskup, kardinal Josip Bozanić kojemu je nedavno dodijeljen počasni doktorat Sveučilišta u Zagrebu za iznimne doprinose u izgradnji humanijega društva i promociji teoloških, humanističkih i društvenih znanosti. Organizaciji hodočašća dodatno su doprinjeli rektor Hrvatskoga katoličkoga sveučilišta dr. Željko Tanjić, nadbiskupijski povjerenik za pastoral mladih velečasni Ivica Budinščak, studentski kapelan don Damir Stojić i drugi svećenici. U misnome

slavlju sudjelovao je i rektor Zagrebačkoga sveučilišta dr. Aleksa Bjeliš. U organizaciji glazbenog dijela liturgijskoga slavlja sudjelovala je naša župljanka i nekadašnja voditeljica Kluba mladih Sijač, umjetnička suradnica na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, mr. art. Eva Kirchmayer-Bilić koja nam je i dalje velika potpora u radu.

Da možemo biti ujedinjeni u jedinstvu katoličke vjere, simbolično su prikazali i studenti odjeveni u narodne nošnje koji su na taj način, među pitomim zagorskim brežuljcima, predstavili različite krajeve Hrvatske za vrijeme ulazne procesije i tijekom molitve vjernika. Na poseban način, glazbeni dopri-

nos misnom slavlju iskazali su solistica Marijana Radičević, studentica Muzičke akademije te Luka Drobilo, član Allegra i naš župljanin, koji je otpjevao psalam.

Zboru Allegro bila je iznimna čast i zadovoljstvo pjeva-

njem uveličati misno slavlje i križni put na ovakvom susretu u jednom od najvećih hrvatskih marijanskih svetišta koje je posjetio i dragi nam papa Ivan Pavao II. Allegro je, vođen svojim dirigentom Josipom Savićem, za svoj skromni glaz-

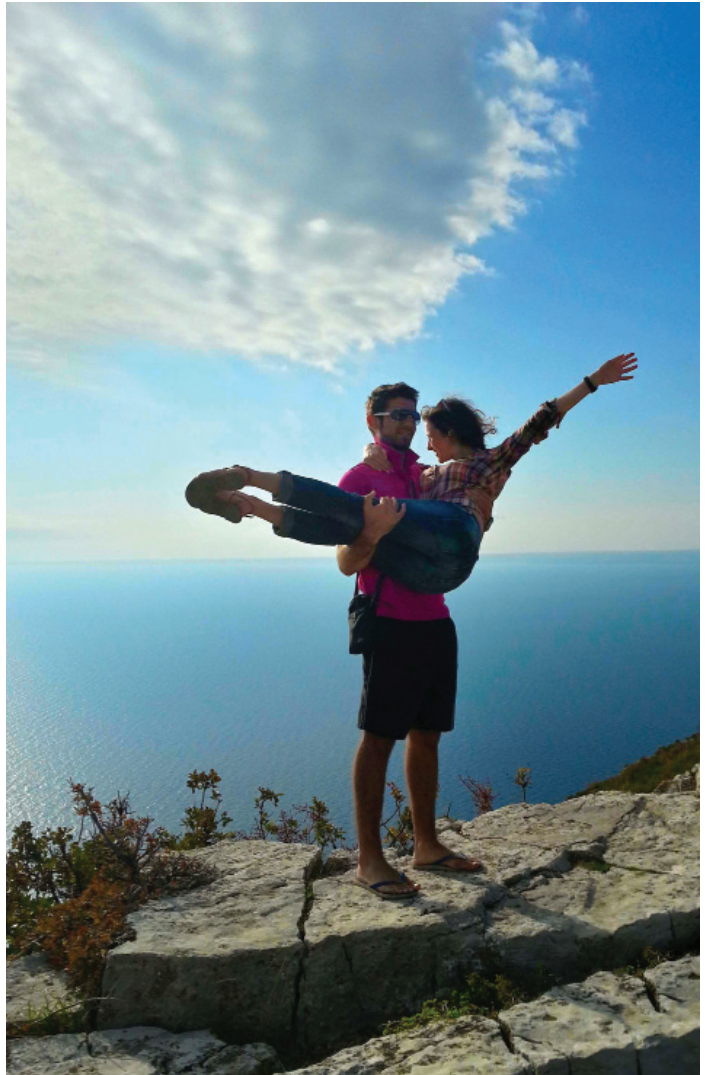
beni doprinos dobio pohvale i čestitke rektora Svetišta Majke Božje Bistričke vlč. Zlatka Korena, kao i svih koji su sudjelovali u organizaciji, na čemu je zbor iznimno zahvalan.

On the road again... (Putopis Allegra)

Tekst: Kristina Lončar

Antun Gustav Matoš kaže: „Život bi bio nepodnošljiva, škura i žuta jesen bez suverene sile smijeha”, smijeha koje nam donosi ljeto, ono godišnje doba koje nam nadoknadi sve ono što nam ostane dužan onaj zaposleni dio godine. Kako bismo iskoristili posljednje dane ljeta, odlučili smo tri prekrasna dana ispuniti onime što najviše volimo raditi, a to je baviti se glazbom. Bila su to tri dana ispunjena pjevanjem, sviranjem i međusobnim druženjem koja su zauzela svoje mjesto u dragim reminiscencijama svih članova zbora Allegro.

Odredište ovogodišnje ljetne allegrovske turneje bilo je cresko-lošinjski arhipelag. Mogli bismo reći kako je glazbeni dio kasno ljetne turneje započeo već na trajektu iz Valbiske na Krku prema creskom Meragu. Naime, dovoljno je bilo da netko od pripadnika instrumentalnog dijela sastava Allegra ponese gitaru na palubu, a dalje je pjesma potekla sama od sebe. Nažalost, druženje na valovima trajalo je tek pola sata, no spontano animiranje slučajnih suputnika dovoljan je pri-

mjer kako je glazba neodvojivi dio svakog trenutka Allegra.

U Velom Lošinj u bili smo smješteni u nekadašnjoj austro-ugarskoj vili s početka 20. stoljeća, kasnije pretvorenoj u Omladinski hostel u samom centru gradića zanimljive povijesti koji je u davno doba imao

i kupanje zamijenili probom za večernji koncert koji smo održali na pjacalu ispred župne crkve Svetog Antuna, sagrađene sredinom 15. stoljeća. Kao što to obično biva, izveli smo pjesme iz različitih razdoblja glazbenog stvaralaštva, kako profane tako i sakralne glazbe,

Allegra, široka spektra, svjedoči i izvođenje gospela *This little light of mine*. Pjesma koju u posljednje vrijeme najradije izvodimo, malo je manje poznata pod nazivom *Wimoweh*, ali vjerujem da, ako spomenem istu pjesmu pod poznatijim nazivom *The lion sleeps tonight*,

tendenciju razviti se u najveći otočki grad, ali taj je epitet pripao susjednomu Malom Lošinj zbog njegova značajnijega kulturnoga i gospodarskoga povijesnoga razvitka. Preljepo sunčano poslijepodne proveli smo odmarajući od puta, no, s obzirom da nas je uvečer čekao koncert, ubrzo smo sunčanje

te su se tako, na velološinjском repertoaru, našle pjesme poput *Tebi pjevam*; *Bliže, o Bože moj* ili *Down by the riverside*. Jesu rex nas je vratio u davno 11. stoljeće, a Lucićeva nas je Jur ni jedna na svit vila podsjetila na predivnu baštinu hrvatske renesanse umjetnosti. Da je opus izvođenja skladbi, koje izvodi

prepoznati ćete ju kao glazbeni lajtmotiv filma „Kralja lavova” i bit će vam jasno zašto ju toliko rado izvodimo kada ju vjerojatno i sami zapjevate uz „*The Tokense*”, a možda i uz *Allegra*.

Subotu smo odredili kao dan predaha, ali i kao dan pripreme za nadolazeću nedjeljnu misu i koncert u Malom Loš-

nju. Poslijepodne nismo mogli bolje iskoristiti. Čini se kako prečesto nismo svjesni ljepota hrvatskog krajolika. Naime, gdje smo zapravo bili? Zaputili smo se na 380 metara nadmorske visine i posjetili smo predivan creski gradić, epske Lubenice stare četiri tisućlje-

zhtjevan dan, subotu smo lagano privedi kraju tek laganom šetnjom malološinjskom rivom i razgledavanjem stare jezgre. Bogato kulturno nasljeđe otoka prisutno je na svakom koraku. Crkvice, samostani, renesansne zgrade, bazilike i antički ostatci nalaze se posvuda na otoku.

toj župi koju smo imali priliku posjetiti.

Unatoč nostalgiji, ponovno smo raspjevano proveli vrijeme na trajektu, prisjećajući se dragih nam skladbi koje smo izvodili tijekom turneje i tako usputnim prolaznicima ugodno skratili vrijeme (tako su

ća koje trenutno broje tek 24 stanovnika. Najhrabriji (čitaj: naj adekvatnije odjevni) odlučili su se uhvatiti u koštac s nepreglednim i strmim putem te se spustiti na morsku razinu. Oni malo manje avanturistički odjeveni, ostali su uživati u pogledu u kojemu moru nema kraja, odnosno, u pogledu u kojemu se na najljepši način spajaju nebo i zemlja. Rekla bih da su Lubenice pravi primjer i dokaz poznatoga turističkoga slogana: „No stress in Cres!” jer one to doista i jesu. Sjediti na kamenom zidu i promatrati onakav horizont je neopisivo osjećaj kojemu je tišina najglasnija potrebna muzika.

Svjesni da nas sutra očekuje poprilično ispunjen i glazbeno

O bogatom kulturnom životu svjedoči i otkriće dragocjene brončane skulpture, nađene u lošinjskom podmorju, koja predstavlja grčkog atletu Apoksiomena iz sredine 4. st. pr. Kr.

U rano smo nedjeljno jutro već napustili hostel u Velomu i zaputili se put Maloga Lošinja gdje smo animirali nedjeljno euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Rođenja Blažene Djevice Marije s početka 17. stoljeća. Nakon svete mise, održali smo i kraći koncert nakon čega je uslijedilo druženje s malološinjskim župnikom Ivanom Brničem. Jedna od zanimljivosti jest i ta da je nekadašnji krčki biskup, današnji zagrebački nadbiskup i kardinal, Josip Bozanić, službovao upravo u

barem oni rekli). Da slučajno prelijepo sunčano poslijepodne ne provedemo tek putujući prema Zagrebu, odlučili smo se zadržati na Krku i iskoristiti poslijepodne za još jedno turističko razgledavanje.

Nažalost, bilo je vrijeme da se uzrečicom „Fali more, drž se kraja” pozdravimo s kasnim ljetom, toplim i sunčanim vremenom pa isto tako i s Krkom. Naime, bilo je vrijeme da kažemo „zbogom” sivim lukama i oblacima, dignemo sidro i vratimo se kontinentalnoj rutini, kolotečini svakodnevice, tornjevima zagrebačke katedrale, obalama Save i, uz šamar realnosti, kažemo: „Vraćam se, Zagrebe tebi!”

Misijski dan u svjetlu malih misionara

Ivanovi anđeli na gostovanju u crkvi sv. Blaža u Zagrebu

Tekst: Tina Krpan

Započela je nova školska godina, a s njome su se naši „Ivanovi anđeli” počeli ponovno okupljati u župi, radosno vježbajući svoje glasnice petkom i slaveći Boga na misi nedjeljom. Iz tjedna u tjedan, iz mjeseca u mjesec, na slavu Božju i pod budnim okom našeg sveca, povećava se broj novo pristiglih „anđela” tako da smo odlučili tu „epidemiju” nastaviti širiti dalje i na druge razne načine.

Put nas je odveo u zagrebačku župu svetog Blaža u Deželićevoj ulici gdje smo gostovali na dječjoj misi. Svoju ljubav prema Kristu smo htjeli podijeliti s roditeljima, malim

prijateljima, starcima, časnim sestrama i svećenicima s drugog kraja grada. Župnik, msgr. Zvonimir Sekelj toplo nas je dočekaao te ponaosob pozdravio naše brojne roditelje koji su dovezli djecu i sudjelovali na misnom slavlju. Ovom prilikom, zaista od srca zahvaljujemo na suradnji i brizi svim divnim roditeljima koji su nesebično i s ljubavlju „potrpali” sve naše „anđele” u svoje aute i sigurno ih dovezli i vratili svojim kućama.

Moram spomenuti i datum našega gostovanja, a to je bio 21.10., kada je, ujedno, bio i misijski dan gdje smo se

i mi osjećali kao mali misionari. Svatko je u svom autu imao mjesto još za nekoga te nije bilo problema oko toga tko će se s kim voziti. Roditelji su imali priliku zblížiti se sa drugim župljanima koji su stigli iz naše župe, ali i izmijeniti iskustva s župljanima sv. Blaža. Nekolicina djece primijetila je kako su na misu došle i „časne u bijelo plavim haljinama od Majke Terezije” pa smo se prisjetili i našeg nedavnog posjeta njihovoj kući u Jukićevoj ulici kada smo beskućnicima donijeli malo veselja, pjesme, tople riječi i darova u njihovu svakodnevnicu. Naša najmlađa članica

Marina po prvi puta je vidjela tako odjevenu časnu, a k tome još i tamnoputu, pa je samo stala i gledala otvorenih usta i širom otvorenih očiju dok smo pjevali pričesnu pjesmu. Baš na

slu „imam dosta, i previše“, „ne smijem biti nezahvalna“, „trebam im pomoći“, „moliť ću i darovat' ću!“...

Nakon mise, zajedno smo se družili uz okrjepu s djecom

naša djeca pjevala posljednju pjesmu, stavši ispred oltara i okrenuvši se prema narodu. Tada se osjetila njihova vedrina, snaga, sigurnost, povezanost i sreća što pjevaju ovdje i

misijski dan, imali smo toliko poticaja sa svih strana suosjećati sa potrebitima ili, kako je Majka Terezija govorila, s „najsiriromašnjima među siromašnjima“.

Vlč. Vlado Letinčić, kapelan koji je predvodio misu, taknuo nas je kroz svoja razmišljanja u propovijedi. Isto tako, taknula nas je i Marija Tomečak, pripremlivši suosjećajnu meditaciju tijekom koje su se čula šmrcaja nosića i šuškanje prilikom otvaranja paketa maramica. Na projektoru su se prikazivale slike afričke dječice koje govore više od riječi, a kroz naše glave strujale su mi-

i župljanima župe sv. Blaža te nam se voditeljica njihovog dječjeg zbora, Petra Pintar, zahvalila na prekrasnoj pjesmi i obećala dovesti „male Blaževce“ k nama. Hvala svima njima što su nas pozvali jer je bilo krasno osjetiti bliskost s nekime koga uopće ne poznaješ i uživati u zajedništvu na euharistijskom slavlju, a što se očitovalo i kroz zajednički otpjevanu pjesmu „Radost prosu se“. „Zajedništvo se osjetilo na svakom koraku...“, rekla je jedna gospođa nadodavši, „...vi kao da ste jedna velika obitelj, a koliko vas tek imaaa!“ Najveće uzbuđenje je bilo kada su

baš tu pjesmu „U moj život netko treba ući“ za koju su sami smislili koreografiju. Poslije su komentirali: „Ajme, kol'ka crkva, ja sam mislila da se niš' ne bu čulo!“, „Meni je srce lupalo k'o ludo“, „Jao, kak tu sve odzvanja, baš je velika“, a naše mlade klaviristice, Ana i Matea Matijević, kada su vidjele orgulje s tri reda tipki, nisu se dale omesti i spretno su, zajedno s flautistom Bornom Besedićem i voditeljem Mladenom, instrumentalno popratili zvonke glasiće „Ivanovih anđela“.

Prilikom druženja u njihovoj igraonici, naša su se djeca oduševila kako im je organi-

ziran prostor i ponuda u nje-
mu pa su pristizali komentari
poput: „Da bar mi tako nešto
imamo pa se zezamo i igramo
na toplom dok je vani snijeg,
zamisli...”, „Joj, kakva kuhinja,
zamisli da si mi tak poslije mise
dođemo pojest kekse, a mame i
tate popiti kavu.” Mislim da je
naša mala misija obavljena i da

smo se vratili s gostovanja is-
punjeni, suosjećajniji i sretniji.
Rađaju nam se nove ideje i još
više raste zajedništvo.

Evo, nadam se, da ćemo sve
to i dalje gajiti i još više rasti u
vjeri, dobročinstvima i ljuba-
vi. Velika hvala svima koji su
nas potpomagali i surađivali s

nama do sada te, ujedno, po-
tičemo i druge da se priključe
našim zajedničkim pjevačkim i
kršćanskim avanturama.

Ansambli „MI – Tamburica” - gostovanja u 2012. godini

Tekst: Mateja Plavec

BRLOG I KOMPOLJE

U subotu, 26. svibnja 2012., ansambl „MI – Tamburica” posjetio je Brlog, mjesto u blizini Otočca u sklopu župe Kompolje. Tamo nas je srdačno primio don Anđelko Kačunko, župnik Kompolja, radostan što smo se odazvali njegovom pozivu. Članovi ansambla, pod dirigentskom rukom prof. Renate Krajinine, pjevali su i svirali na svetoj misi u crkvi Pohoda Marijina, a misno slavlje je predvodio don Anđelko Kačunko. Poslije mise, slijedio je ručak koji su za nas priredili ljubazni mještani, a nakon ručka, zajedničkog pjevanja i druženja, otišli smo razgledati župnu crkvu sv. Stjepana u Kopolju. Crkva je sagrađena 1751. godine i imala je značajnu ulogu u povijesti toga ličkog kraja. Danas je u prilično lošem stanju, a župa nema dovoljno sredstava za obnovu. Naime, crkva je bila bombardirana 1943. godine, prilikom

čega je pretrpjela veliku štetu, a značajniji radovi na njenom obnavljanju pokrenuti su tek 2011. godine.

Prije povratka prema Zagrebu, don Anđelko Kačunko nas je pozdravio sa smiješkom i s lijepim željama da se opet vratimo u kopoljski kraj.

CEROVNIK I SKRADNIK, ŽUPA OŠTARIJE

U nedjelju, 9. rujna 2012.,

članovi Ansambla „MI – Tamburica”, okupili su se pred našom kapelicom sv. Josipa na Leskovačkom brijegu i krenuli put župe Oštarije na još jedno gostovanje koje će sigurno dugo pamtili.

Naša prva postaja bio je Cеровnik, točnije, crkva Uzašašća Isusovog u kojoj smo pjevali i svirali na svetoj misi koju je predslavio fra Vice Blekić sa župnikom Oštarija, vlč. Antom

Luketićem. Tim misnim slavljem odali smo počast svima koji su dali svoj život za slobodu. Fra Vice Blekić posebno se osvrnuo na mučenike iz Cerovnika među kojima je bio i velečasni Dragutin Fifka, zadnji župnik Cerovnika, podrijetlom iz Moravske, koji je zbog pripadanja Katoličkoj crkvi podnio mučeničku smrt u 2. svjetskom ratu. Bila je to jedna od niza komemoracija vezanih uz svete mise, pod nazivom „Od Udbine do Tržića”, a koje su se tih tjedana održavale u ogulinskom kraju.

Poslijepodne je uslijedilo lijepo iznenađenje: razgledavanje Ogulina! U obilazak nas je odveo sam vlč. Ante Luketić koji nam je ukratko ispričao ono najvažnije i najzanimljivije o povijesti grada. Zatim smo svratili do jezera Sabljaci, u blizini Ogulina. Iako nam se tamo svima jako sviđjelo, ubrzo smo trebali krenuti dalje.

Morali smo stići na svetu misu u Skradniku u 17 sati. Misa je započela nakon procesije, a održala se u velikom bijelom šatoru u kojem je sve bilo lijepo pripremljeno za svečano misno slavlje. U Skradniku je još bila u tijeku i proslava svetog Mar-

ka Križevčanina, hrvatskog mučenika o kojemu je u svojoj propovijedi govorio mons. Tomislav Šporčić. Ansambl „MI – Tamburica” još je jednom oduševio svojom pjesmom i svirkom te time uvelike pridonio cijelom slavlju. Poslije su naši tamburaši zaspivali i zapjevali. I mi, članovi ansambla bili smo odlično raspoloženi, kako to obično biva na našim nastupima i druženjima. Domaćini su nam, u zahvalu, priredili večeru i počastili nas na što bi naš župnik znao lijepo nadodati: „Da ptičice ne pokrepaju”.

Nadam se da nas u budućnosti čeka još mnogo lijepih izleta, nastupa i druženja jer nijedno mjesto koje zajedno posjetimo, nakon toga više nije isto – ono ostaje ispunjeno uspomena na prelijep trenutke zajedničkog druženja, slavljenja Boga, pjesme i smijeha.

Lajkaj, ako vjeruješ u Boga

Tekst: Marija Gaura

Danas živimo u svijetu tehnologije i svatko od nas, na neki način, ovisi o njoj. Ne možemo više zamisliti dan bez mobitela, televizije, laptopa i, onog najbitnijeg, interneta. Posljednjih 7 godina na internetu dominira društvena mreža Facebook i sve više mladih poduzetnika, ali i velikih ustanova i institucija pokušava doći do klijenata putem te mreže. Brzo, lako i besplatno dolaze do ciljne skupine. Odlična promocija, zar ne?

Zanimljivo je na kakve sve načine možemo koristiti internet portale i tko ih sve može koristiti. Primijetila sam tako da se sve češće preko facebooka možemo pridružiti grupama poput ovih: „Isus“, „Zajednica Emanuel“, „Don Stojić“, „Djevoja Marija“ i slično.

Pridružila sam se nekim grupama kako bih mogla pratiti što se događa u vjerskom životu na području našeg grada i šire (primjerice, tematika predavanja Don Stojića na Jarunu, slavlje pojedinih misa na posebne nakane, projekti i tribine vjerske tematike i sl.). Takve grupe su namijenjene tome da se preko facebooka pruže vjernicima vjerske informacije, ali da ih se i na webu podsjeti na Boga.

Sve je to bilo divno i krasno dok jednog dana nisam naišla

na nešto ovome slično: slika Isusa na križu, sjajna fotografija puna emocija, a kad ono tekst ispod: „Ako vjeruješ u Boga - lajkat ćeš, a ako skrolaš - vjeruješ u Sotonu!”

Kada sam to pročitala, otišla sam na taj profil i pogledala što se još nudi na tom profilu. Neugodno sam se iznenadila kad sam vidjela da su objavili bezbroj takvih postova.

Obratite pažnju da se to nalazi na profilu jedne zajednice koja je imala cilj „promovirati” Boga i svece na facebooku kako bi mladima približila vjeru na što jednostavniji način.

Ideja je odlična, ali realizacija katastrofalna!

Jasno je da je internet naša stvarnost i da sve što vidimo,

vidimo prvo na internetu, a posebice na facebooku. Dobro je što je crkva odlučila „biti u svijetu”, prihvaćajući njegovu modernizaciju te na taj način pristupiti mladima. Vjerujem kako je ideja takvog crkvenog opredjeljenja usmjerena na progovaranje o Bogu i našoj zadaći kao vjernicima, pozivanje na slavlje sv. mise, na proslavu određenih blagdana, dijeljenje crkvenih pjesama, postavljanje fotografija s radionica, skupova, svetih misa i slično. Ipak, pitam se, čemu ovakvi „napadi” na vjernika? Kakvu to sliku ostavljamo o svojoj vjeri i o kršćanstvu ako tako olako možemo objaviti takvu glupost? Kako netko, tko želi mladu osobu ili bilo koga drugoga podsjećati na vjeru, Boga i Njegovu ljubav prema nama, može postavljati ovakav zahtjev „klikni lajk u znak vjere”? Možemo se samo zapi-

---

“Ako vjeruješ u Boga - lajkat ćeš, a ako skrolaš - vjeruješ u Sotonu!”

“Žalosan je što mnogi podupiru takav „vjerski” izričaj te stvarno lajkaju i podilaze takvom trendu.”

tati tko stoji iza takvih objava. Osoba koja je pravi vjernik ili netko kome je bitno dobiti lajk na facebooku?!

Takvi primjeri samo kaljaju sliku naše vjere i Boga. Ti primjeri su i dokaz da ljudi, pa i vjernici, sve više padaju pod utjecaj trendova na određenim platformama. Žalosan je što mnogi podupiru takav „vjerski” izričaj te stvarno lajkaju i podilaze takvom trendu. Trebamo, kao mladi i aktivni kršćani, približiti vjeru drugima

i, pri tome, možemo koristiti internet, ali ne na ovaj način jer Isus nije umro na križu da bi njime skupljali lajkove, već da njegovim primjerom širimo vjeru iskreno i časno. Ovakvim predstavljanjem vjere ispadamo sve drugo samo ne Njegovi sljedbenici.

Moj bližnji i ja

Tekst: Milan J. Desnica

Svakodnevno živimo u uzajamnoj komunikaciji s ljudima oko sebe. U različitim životnim situacijama doživljavamo trenutke radosti, oduševljenja, ali i neugodnosti i razočaranja. Razočaranja i neugodnosti nastaju zbog nerazumijevanja, nepoštivanja drugoga, različitoga od nas, a ponekad i zbog našega egoizma i nespremnosti prihvatanja drukčijeg mišljenja, puta, koji bi nas mogao dovesti do zajedničkog cilja.

Zajednički interesi nas zbližavaju s onima s kojima nismo ni sanjali zajedništvo, ili nas samo različita mišljenja udaljavaju od onih koji su nam bili bliski. Događa se da tako postajemo prijatelji s onima koji su nam se „slučajno” našli na životnom putu, ili se udaljavamo od onih koji su nam do jučer bili prijatelji. U čovjekovoj je naravi korištenje osobnih iskustava i pronalaženje vlastitog puta do ostvarenja cilja pa često nismo spremni prihvatiti tuđa mišljenja, koja su ponekad bolja od naših. Jesmo li svjesni

da je osoba pored nas na putu do pronalaženja prave istine uložila dosta napora, odrekla se svojih sloboda i postala drukčijom? Zašto onda ne možemo prihvatiti takvu osobu koja nam ukazuje povjerenje, postaje nam bliska? Odgovor je teško naći izvan nas samih. U našoj nutрини stvara se osjećaj prihvaćanja, privrženosti i prijateljstva. Podredimo li odnos s drugima samo materijalnom probitku ili interesnim sferama postat ćemo robovi materije, materijalisti, koji neće vidjeti

“Jesmo li spremni prihvatiti drukčije mišljenje i tako se odreći svoga egoističnog zadržavanja krivih stavova?”

ništa osim dobiti. Taj materijalni svijet i ovisnost o potrošačkom mentalitetu udaljava nas jedne od drugih.

Koliko napora mi ulažemo u promjenu svojih stavova, ako su krivi? Za svoj stav smo spre-

mni posvađati se s prijateljem, našim bližnjim, otuđiti se od obitelji i rodbine. U tim odnosima tada nema razumijevanja za potrebe dugih, nema samostalnosti ni ljubavi, jer je naš stav „ispravan”.

Jesmo li spremni prihvatiti drukčije mišljenje i tako se odreći svoga egoističnog zadržavanja krivih stavova? Imamo li snage suprotstaviti se unutarnjem porivu „biti glavni” i kada znamo da smo na krivom putu? Gdje pronaći smisao odricanja od svojega stava, odstupanja od svojih ustaljenih navika?

Tko nas to može zadovoljiti u traženju istinske slobode u mišljenju, smirenju duše, miru i radosti srca?

“Ukoliko želimo istinsko jedinstvo s bližnjim moramo prihvatiti i živjeti Božju zapovijed koja govori: „Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe””

U sebi sigurno imamo dovoljno snage izdići se iznad materijalističkog poimanja stvarnosti

i u dubini duše pronaći mjesto za one koji drukčije doživljavaju svijet u kojem živimo, pozitivno djeluju na nas i koji nam žele biti prijatelji.

Međutim, nije to jedino što nas vodi do jedinstva s bližnjim, istinskog suživota u pravednosti, zadovoljstvu i unutarnjem miru. Ukoliko želimo istinsko jedinstvo s bližnjim moramo prihvatiti i živjeti Božju zapovijed koja govori: „Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe”.

Godina vjere - Što je vjera?

Tekst: Mr. Mijo Matošević, supsidijar

Najkraće rečeno, vjera je oblik osobne spoznaje kojom svaki čovjek, pod poticajem milosti, prihvaća Božju objavu u Isusu Kristu. Ako je riječ o objavi koja se dogodila u Isusu iz Nazareta, „onda vjera sadrži niz složenih odnosa koje nije moguće jednoznačno definirati. To znači da se kršćanska vjera prvenstveno shvaća u svjetlu milosti.”

Nitko od nas, nijedan čovjek, ne može prihvatiti Isusu riječ kao Božju riječ ako Duh Sveti ne djeluje u njemu i pokazuje mu da je „ta riječ doista prava i vjerodostojna Očeva riječ. Dimenzija milosti ima bitno prvenstvo u shvaćanju vjere jer istodobno dodiruje dvostruku stvarnost: sadržaj onoga što vjera prihvaća i čin osobnog prihvaćanja i predanja.”

Jednostavno bismo rekli: s jedne strane, vjera je milost tj. dar što nam ga Bog daruje te, s druge strane, čin našeg

prihvaćanja toga dara. Zato je ona istodobno „dar Boga koji se objavljuje i poziva da ga se spozna” i „posvemašnji osoban

čin kojim svatko može ostvariti sama sebe u djelovanju, istini i slobodi.” Uvjereni smo da se oko toga, bez obzira na moguće nijanse u tumačenju, slažu svi katolički vjernici.

Premda danas u svijetu postoje različita mišljenja o vjeri, gdje neki imaju „maglovito” poimanje o vjeri i ističu kako je važno da je čovjek u životu bio „dobar čovjek” i da je isključivo bitno „kako je živio”, a ne što je vjerovao. Mi, ipak, moramo reći da se vjera uvijek odnosi na neki sadržaj i da je određena

snuća. Sam sveti Pavao nam je zapisao, a mi to često čujemo u misnim čitanjima, da bi bez

“Vjera u sebi sadrži „um i volju, osjećaje i čuvstva, želje i čežnje, pa i konkretne čine i znakove koji se ostvaruju.”

toga događaja vjera bila uzaludna, kao što bi bilo uzaludno i apstolsko propovijedanje: „Ako pak Krist nije uskrsnuo, uzalud je doista propovijedanje

sama nudi, a to je da se Bog objavio u Isusu Kristu i nakon te objave vjernik ne može očekivati nikakvu drugu ili novu objavu. Sama vjera odgovara na to Božje očitovanje u kojem je Bog bio spreman darovati i svoga Sina za spas svijeta. Naš odgovor mora biti takav da se i mi moramo potpuno darovati Bogu. Zato vjera znači „radikalno”, korjenito prihvaćanje tog izbora koji je konačan i nepovratan, ali koji se mora svakog dana potvrđivati.

Vjera u sebi sadrži „um i volju, osjećaje i čuvstva, želje i čežnje, pa i konkretne čine i znakove koji se ostvaruju. Jednom riječju, vjera je oblik istinske i osobne egzistencije”, što živo vjerujemo, a kao „aktivniji vjernici” i svojim angažmanom u Crkvi svjedočimo.

Kršćanska vjera, kao temelj našeg kršćanskog zajedništva, sigurno nije samo baština pojedinog vjernika, nego, kao povjereni poklad, pripada cijeloj Crkvi. Nedopustivo bi bilo i jest nedopustivo kad bi se tumačenje toga istinskog sadržaja prepustilo pojedincu.

Vjerojatno je da i među vjernicima ponekad postoje prigode u kojima „svatko vje-

“Na to nas upravo i poziva Godina vjere: da svoju vjeru javno i živo očitujemo u javnom ispo- vijedanju...”

ru tumači na svoj način.” Ipak, sadržaj vjere i njegova povezanost s objavom baština su karizme i službe apostolskog kolegija, a u njemu na čelu, i

„Toma zvani Blizanać, jedan od Dvanaestorice, nije bio s njima kad je došao Isus. Drugi mu učenici rekoše: ‘Vidjeli smo Gospodina.’ Toma im odvrati: ‘Dok ne vidim na rukama njegovim znak od čavala i ne stavim prst svoj u mjesto od čavala i ne stavim ruke svoje u njegov bok, neću vjerovati.’

Poslije osam dana učenici njegovi bijahu ponovo unutra i Toma s njima. Dok su vrata bila zatvorena, dođe Isus, stade pred njih te reče: ‘Mir vama!’ Zatim reče Tomi: ‘Pruži prst svoj ovamo: evo mojih ruku! Pruži ruku svoju i stavi je u moj bok te ne budi više nevjernik, već vjernik!’ ‘Gospodin moj i Bog moj!’ - izjavi Toma. Isus mu reče: ‘Jer me vidiš, vjeruješ. Blago onima koji će vjerovati, a da nisu vidjeli!’

(Iv 20, 24-29).

baš tim sadržajem.

Za nas vjernike katolike, povijesna objava Isusa Krista formalni je sadržaj vjere i ta objektivnost vjere dolazi do svoga vrhunca jer ona prihvaća da se, zaista, u povijesnosti ljudskog govora, utjelovila Božja istina o Bogu i o čovjeku.

Spoznajna dimenzija vjere polazi od povijesnog događaja vazmenog otajstva Isusa iz Nazareta. Čak je i sama prva ispo- vijest vjere – onako kako ju je formulirala prva Crkva – bila usredotočena na događaj Gos- podinove muke, smrti i uskr-

naše, uzalud je vaša vjera.” (1 Kor 15,14) Ta dimenzija vjere podrazumijeva da je događaj u koji vjerujemo istinit. Samo u sigurnosti o istinitosti sadržaja vjere, može se, dakle, govoriti o osobnom činu vjere.

Vjera, stoga, nije tek jedan od čina koje činimo mi ili neki drugi čovjek. Ona je osmišljavanje vlastite egzistencije, vlastitog života, u svijetu povi- jesne objave koja se ostvarila u Isusu Kristu. Upravo ta dimen- zija, koja vjeru bitno razlikuje od svake ideologije, uključuje prihvaćanje perspektive koju

Petrova nasljednika koji nam jedini tumači s vlašću koja im pripada. S jedne strane, tu vjeru moramo prihvatiti, a s druge strane, moramo ju i javno ispovjedati.

Na to nas upravo i poziva Godina vjere: da svoju vjeru javno i živo očitujemo u javnom ispovijedanju jer tako po-

tvrdujemo prihvaćanje njezine objektivnosti i činjenicu da je ona baština jednoga naroda.

Svaki pravi vjernik ne može reći da neke sadržaje vjere – na primjer, s moralnog ili nekog drugog područja – prihvaća, a druge ne. Ako bi tako i mislio, ne bi više prihvaćao cjelovitost vjere koja se, u konačnici, mora

očitovati u svjedočenju ljubavi i kroz životnu praksu kako bi postala vidljivom u svijetu.

Tako bi oni koji ne vjeruju ili drukčije vjeruju, vidjeli da se katolički vjernici toga sadržaja drže i prema njemu žive. Upravo bi to svjedočenje u svijetu bilo jedan od izazova ili zadaća proglašene Godine vjere.

Decoupage tehnikom do originalnog poklona

Tekst: Tihana Golubić

Željni ste svoje bližnje obrađovati poklonom za Božić, a da je pri tom jeftin, lijep i originalan? Evo prijedloga kako ga možete načiniti sami i tako voljenoj osobi darovati dio sebe i svoje kreativnosti.”

Postoji bezbroj likovnih tehnika, no jedna je u zadnje vrijeme dosta zaživjela među kreativcima, a to je decoupage (čita se dekupaž) tehnika koja ne zahtijeva puno vremena i novaca, nije komplicirana, već traži malo spretnosti, strpljivosti i uspjeh je zagarantiran.”

MATERIJALI KOJI SU VAM POTREBNI SU:

- Decoupage lak ljepilo
- Crackle lack – posebni lak za krakle efekte (daje efekt ispucanosti)
- Salvete (tanke 2 ili 3-slojne) različitih motiva i boja, kojima se tijekom lijepljenja skidaju njena dva sloja te ostane samo jedan gornji sloj s motivom koji se, ujedno, i lijepi
- Akрилne boje

- Predmeti za ukrašavanje: PVC kugle i drugi PVC gotovi oblici, oblici i gotove forme od stiropora (npr. stiroporne kuglice različitih veličina), drveni predmeti, kutije, terakota posude, teglice, svijećnjaci, svijeće, staklene posude, čaše ili posude od porculana itd.

POSTUPAK:

1. Odabere se željeni motiv na salveti i izreže. Salvete su u pravilu 2 ili 3-slojne pa se prije lijepljenja trebaju odvojiti bijeli tj. donji slojevi salvete tako da ostane samo onaj tanki sloj salvete s motivom.

2. Odabranom akrilnom bojom se poboja predmet koji koristimo za izradu. Može se koristiti i već prethodno obojan predmet kojeg onda ne moramo dodatno bojati akrilnom bojom. Ako želimo dobiti crackle (ispucanu) podlogu, nakon prve boje (svjetlije), predmet se premaže crakle lakom (pripaziti da se boja u jednom smjeru i da se ne boja

dva puta po istom mjestu), a zatim prijeđe drugom bojom (tamnijom) i pusti da se dobro osuši. U tijeku sušenja, boja će „pucati“. Kada je predmet dobro osušen i ispucan, može se preći na nanošenje salвете.

3. Decoupage lak ljeplom se tanko premaže mjesto gdje će se salвета, odnosno, motiv zalijepiti. Zatim se na to mjesto pažljivo položi izrezani motiv

sa salвете, lagano rukom izravnaju rubovi i pusti da se osuši.

4. Kada se rad osušio, sve treba još jedanput premazati bezbojnim lakom (mekanim kistom) ili decoupage lak ljeplom radi zaštite.

Za ukrašavanje prigodnih božićnih i novogodišnjih predmeta mogu se dodatno, uz već gotove prigodne salвете (ili tanki ukrasni papiri), koristiti

glitteri, umjetni snijeg, pearl boje, metalik boje, ukrasne trake, uzice itd.

Sve potrebne materijale možete nabaviti u specijaliziranim hobby art dućanima (Lumus, Petrinjska 31, Zagreb; Hobby Art Centar Chemaco, Ulica grada Vukovara 226).

Sretno i spretno!

Stvoritelju divni

Ljiljana Ilić Udovičić

*Sunce se k nebu diže,
i dok se zemlja jednom okrene
svojim zlatnim zrakama, me-
kim
budi sve oči usnule, snene.*

*Kroz krošnju se gustu probija
da pošaklja srnu dok brsti
i da se okupa u zelenoj, bistroj
vodi
potoka što nestašno žubori.
A onda se podigne i obasja
polja puna zlatnoga klasja
i prozore nebodera visokog.
Pa opet zrake šalje svoje
na visoravni i prašume daleke
pa se spušta zlatom
na livade zelene i meke.*

*I dok se tako sve budi i životom
diše
svakim novim dahom svojim
Tvoje ime, Stvoritelju, piše.*

*I gle, duga što je znamen saveza
s Tobom...
O, zar nije sve ovdje Bože,
obećana zemlja ovo?!*

*Ti lako ko' lahor po njoj hodaš
dok stvaraš taj čudesni svijet
života.*

*I najljepše od svega, dva malena
živa oka.*

*I ručice i tijelo djeteta u kojem
se tek život budi.*

*U njemu se najviše, Svevišnji
tvoja nesebična ljubav vidi.*

*Jer ono baš ima oči tvoje,
nevine, čiste i iskrene boje.*

*Ima li što čudnije
da od zemljanoga praha nasta-
de živo biće,
u kojem je Stvoritelju divni, dah
tvoja života.*

*I slika u kojoj se zrcali sva tvoja
Božanska ljepota.*

*Od tog malenog i nježnog stvo-
renja
koje se ljubi srcem svim,
uzvišenije išta Bože naš
Ti na Zemlji, stvori li?!*

Tuđina

Vjeran Matešić

U tuđini srca svoga,
pitalo se srce ima li Boga?

U svijetu bez granica,
putu bez stanica,
sceni bez redatelja,
životu bez gledatelja,
praznini u tmuni,
tuđini u domovini.

Kad dušu obuzmu sjene,
ruža je što vene,
što bez vode diše,
iako su stigle jesenje kiše.

Dom bez Boga,
život je bez ikoga,
a u domu Tvome,
tko prebiva?
a tko ne??

Kviz - Sveci uoči Božića

1. Koje ime u prijevodu znači „svjetla“?

- a) Lampija
- b) Svjetlana
- c) Lucija
- d) Halogenkija

2. Tko je prvi kamenovani kršćanski mučenik?

- a) Sv. Kamenko
- b) Sv. Isus
- c) Sv. Ilija na kamenim kolima
- d) Sv. Stjepan

3. Obnovitelj karmelskog reda je?

- a) Sv. Ivan od Križa

- b) sestra Anica Marija
- c) Sv. Karmel
- d) Sv. Ivan Zlatousti

4. Ako je sv. Nikola zaštitnik mornara, čega je Krampus zaštitnik?

- a) Šlatkiša
- b) Šiba
- c) Ničega
- d) Lanaca

5. Koji je treći dar svetih triju kraljeva: smirna, zlato i?

- a) šunka
- b) tamjan
- c) dijamanti
- d) pelene

6. Zaštitnica rudara je?

- a) Sv. Patricija
- b) Sv. Barbara

- c) Sv. Zemljica
- d) Krampus

7. Kojem redovničkom redu je pripadao sv. Franjo Ksaverski?

- a) Karmelićanima
- b) Drugom redu
- c) Dominikancima
- d) Isusovcima

8. Što, skoro na svakoj slici, radi sv. Florijan?

- a) Spava
- b) Peče kobase
- c) Gasi vatru
- d) Pali petarde

9. Osnivač salezijanske družbe je?

- a) Petrovac
- b) Mladi

- c) Sv. Nepomuk
- d) Ivan don Bosco

10. Tko sve spada u svetu Obitelj?

- a) Tri kralja, pastiri i ovce
- b) Isus, Marija i Josip
- c) Sv. Stjepan, Barbara i mali Franjo
- d) Nema takve obitelji

Odgovori na pitanja nalaze se na 63. stranici Brazde

Vicevi 😄

BRZA VOŽNJA

Policajac je zaustavio kapelana zbog brze vožnje. Baš kad je policajac namjeravao da mu ispiše kaznu, svećenik mu reče:

- Blago milosrdnima, jer će zadobiti milosrđe. Policajac mu mirno uruči rješenje o kazni i usput reče:
- Idi, i od sada više nemoj griješiti!

ČINJENICE I VJERA

Kapelana Miro je često svoju propovijed znao završiti ovako:

- Da vi sjedite ovdje - to je činjenica.
- Da ja stojim i govorim - to je isto činjenica.
- Da je netko čuo što sam rekao - to je već u području vjerovanja!

PROSJAK

Na vratima seoske crkve neki je prosjak

prosio.

Jednom ga je opat izgrdio:

- Kako te nije stid? Prošli mjesec si bio slijep, a sad si hrom.
- Ne ljuti se, oče, već raduj. Bog mi je vratio vid, a meni su se od uzbuđenja oduzele noge.

IZBOR PAPE

U Vatikanu, kad se bira papa, iz dimnjaka izlazi ili crni ili bijeli dim. A kako se to uspije?

- Za crni dim - zapale normalne gume.
- A za bijeli dim?... Zapale zimske gume.

KUNE U RAJU

Idu kune u raj i prvo na provjeru kod sv. Petra...

- Dođe 1 kn i sv. Petar kaže - prođi.
- Dođe 2 kn i sv. Petar kaže - prođi.

Dođe 10 kn i sv. Petar kaže - prođi.
Dođe 20 kn i sv. Petar nevoljko kaže - ma prođi i ti.
Dođe 50 kn, a sv. Petar kaže - ti u pakao!
50 kn pita - a zašto?
Sv. Petar odgovara ... - Nisam te vidao u crkvi.

IZBOR ŽUPNIKA

Ovo je zamišljeni događaj koji opisuje kako bi prošle neke biblijske osobe na izboru za župnika:

Noa: Ima 120 godina iskustva u propovijedanju, ali premalo krštenja.
Mojsije: Čuli smo da se zna nanervirati za sitnicu.

Jeremija: Pravi pesimista, samo kuka.
Ivan Krstitelj: Odijeva se kao hipi. Zamislite da nam takav stane za propovijedaonicu.
Petar: Vrlo nestabilna osoba. Tako se jednom prilikom javno odrekao svoje vjere.
Pavao: Uvukao je previše novotarija u Crkvu.
Isus: Prečesto ulazi u sukobe s teolozima, kao da naprosto provocira. A i nije baš dobar s vodstvom Crkve.
Juda: Dobar je organizator, strateg, dobro raspolaže s novcem, brine za siromašne, spreman da pogura stvari kad je netko neodlučan, lijepo izgleda i uredno se oblači. Sve u svemu, ugodna pojava kada počne s propovijedanjem. Mislimo da je on pravi čovjek za nas.

BOŽJI ZNAK

Fini gospodin oduzme prednost Muji te se oni sudare.

Auti totalka slupani, a oni na sreću netaknuti.

Gospodin izađe i poviče:

- Pogledaj, ovo je Božji znak! Auti su uništeni, a mi smo bez ijedne

ogrebotine! Vjerojatno nam želi poručiti da se trebamo slagati i zauvijek

živjeti u miru!

Mujo, zbunjen, pomisli kako je ovaj lud pa se slabašno osmijehne. Na to,

gospodin iz svog auta izvadi bocu 12 godina starog Canadian Cluba i reče:

- Pogledaj! Auti su uništeni, a ova boca je

čitava! To je uistinu Božji

znak da ne smijemo očajavati nad situacijom, nego se trebamo veseliti!

I pruži on Muji bocu. Mujo potegne pet-šest dobrih gutljaja te vrati bocu.

A gospodin će: - Ne, hvala, ja ću pričekati policiju.

GLUP I GLUPLJI...

Tata: „Sine, koliko je $1 + 1$?”

Sin: „6!”

Tata: „Nije sine, vidi... imaš jednu lizalicu i ja ti kupim još jednu. Koliko ćeš ih onda imati?”

Sin: „4!”

Tata: „Ma nije sine (iznervirano). Vidi,... imaš jednu jabuku i dobiješ drugu.

Koliko ćeš ih onda imati?”

Sin: „Kilu...”

Tata: „Daj se skoncentriraj sine! Kucnem jednom, kucnem dva puta...”

Sin: „Tata, tata, netko kuca.”

Tata: „Ma nije sine, ja sam...”

Sin: „Uđi, tata...”

GRAFITI:

- Danas je takva kriza u državi da se i cure udaju iz ljubavi.

- Prodajem kuću na klizištu. Nije puno prešla...

- Uvijek me uhvate dok šaram po zi.....

SKRIVENA ZNAČENJA

aerobik - bik koji leti

aloja - netko tko sam sebe zove na telefon

Barakuda - izgubljena Zagorka

bezbolan - zabranjeno govoriti bosanski

Burundi - žedni Zagorac

herpes - gospodin pas

pesimističan - tajanstveni zagorski pas

kajdanke - Zagorac koji ne razumije njemački

katran - mačka u bijegu

licemjeri - estetski kirurzi

nebuloze - razočarani Zagorac

nemati - otac

poniženi - darovati supruzi malog konja

romantičar - pripadnik romskog naroda koji

proučava antiku

transparent - tvrtka za prijevoz roditelja

ustanova - plastična operacija usana

Nepoznato o poznatome

Znate li da je Karmel Hrvatski Leskovac postao provincija?

Znate li da Glas Koncila ove godine slavi 50. godišnjicu postojanja?

Znate li da na području naše župe djeluje preko 20-ak udruga?

Znate li da se ove godine, za Advent, sakupilo više od 50 volontera u uređenju crkvenih prostorija?

RJEŠENJA ZADATAKA:

str. 36: Danas se u gradu Davidovu rodio Krist

str. 37: 1. Mojsije, 2. Zakej, 3. Dobri Otac, 4. Anđeo čuvar, 5. Noa, 6. Apostoli, 7. Sv. Nikola, 8. Milosrdni Samaritanac

str. 61: Sveci uoči Božića: 1.c), 2.d), 3.a), 4.c), 5.b), 6.b), 7.d), 8.c), 9.d), 10.b)

ŽUPNE OBAVIJESTI

SVETE MISE:

Župna crkva u Lučkom:

- svete mise nedjeljom i blagdanom: 7:30, 9:15, 10:45, te u 19:00 sati, a radnim danom u 18:30 sati.

Samostan sestara karmelićanki BSI-Hrvatski Leskovac:

- sveta misa nedjeljom 9 sati, a radnim danom u 7 sati.

Kapela sv. Mihaela, Ježdovac:

- sveta misa je svake druge i četvrte nedjelje u mjesecu u 18 sati.

Kapela sv. Benedikta, Donji Stupnik:

- sveta misa je svake prve i treće nedjelje u mjesecu u 18 sati

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

Župni ured radi ponedjeljkom, srijedom i petkom od 8:00 do 9:00 sati, a poslije podne u iste dane od 19:00 do 20:00 sati. Subotom župni ured radi od 8:00 do 9:00 sati.

CENAKULUM:

Molitveni susret je svake srijede od 19:00 do 20:00 sati.

KLANJANJE:

Jednosatno klanjanje pred Presvetim svakog 9. u mjesecu nakon večernje svete mise.

ŽUPNI CARITAS:

Radi srijedom prije podne od 9:00-10:00 sati, a poslijepodne od 17:30-18:30 sati.

MOLITVENI SUSRETI:

Molitveni susreti ZKL-a svakog trećeg utorka u mjesecu u samostanu s. karmelićanki BSI.

ZAJEDNICA MLADIH

Nedjeljom u 20:00 sati u samostanu karmelićanki BSI

MINISTRANTSKI SUSRET I ŽUPNI VJERONAUČ

Subotom od 10:00 sati u Lučkom.

ŽUPNI ZBOROVI:

Probe za naše zborove su prema sljedećem rasporedu:

- Dječji zbor „Anđeli sv. Ivana” petkom od 19:00 - 20:00 sati;
- Zbor mladih „Allegro” petkom od 20:30-22:00 sata, subotom od 12:15-13:00 sati (podmladak) i nedjeljom od 17:00-19:00 sati;
- Župni mješoviti zbor utorkom od 19:00 do 20:00 sati;
- Zbor HKZ „MI-tamburica” četvrtkom u 21:00 sati;
- Mješoviti zbor u Hrv. Leskovcu srijedom u 20:00 sati;
- Zbor „Karmelske zvijezde” nedjeljom od 18:30 sati do 20:00 sati.

TRODNEVNICA 2013. god.

Duhovna priprema za proslavu našeg zaštitnika sv. Ivana Nepomuka, bit će održana kroz tri dana i to 13., 14. i 15. svibnja 2013. god.

Kroz sva tri dana, duhovnu će pripremu voditi fra Zvezdan Linić te će on predslaviti i poldanju misu u 11.00 sati na dan sv. Ivana Nepomuka, 16. svibnja 2013. god.

ZAHVALE

- ZAHVALA SVIMA ONIMA KOJI SVOJIM DJELOVANJEM POMAŽU U RADU ŽUPE I AKTIVNO SUDJELUJU U ŽUPNOJ ZAJEDNICI.
- POSEBNA ZAHVALA TVRTCI **KERSCHOFFSET D.O.O.**, **PODUZEĆE ZA GRAFIČKU DJELATNOST I NAKLADNIŠTVO; KOJA POMAŽE DA BRAZDA UGLEDA SVJETLO DANA.**

ŽUPNA STATISTIKA

Krštenih: 133
Prvopričesnika: 128
Potvrđenika: 150
Vjenčanih: 41
Umrlih: 95

RASPORED BLAGOSLOVA OBITELJI

DATUM	ULICA
SRIJEDA 26. 12.	LESKOVAČKI BRIJEG, KOSTANJEVAČKA, STAJNIČKA, KRASNIČKA, TRATINSKA, MOLBIČKA, PODOKIČKA; JEŽDOVEČKA.
ČETVRTAK 27. 12.	MLADINSKA, SKRADNIČKA, STARA CESTA, MEJNA, 15. TRAVNJA 1944.; KERESTINEČKA, MIKULINI, RACKA, VOJKOVIČKA, KESERI, BIŠKUPIĆI, VUKASI.
PETAK 28. 12.	MIRKA BEDEKA; STUDENI I i II, JEŽDOVEČKI ODVOJAK, KUŠNJAČIĆI; PRKANJ, STUPNIČKOOREŠKA, HORVATSKA, BOTINKA, FARKAČI, MAROVIĆI, ZAVRTI, RUBNA, MICANI, DVORSKI PUT, CIGULIĆI, STUPNIČKOOREŠKI ODVOJAK.
SUBOTA 29.12.	ZASTAVNICE, TRAVARSKO, TRAVARSKI ODVOJAK; ŽUŽIĆI, ŽUŽIĆI I i II ODVOJAK, BOŽIĆI, BOŽIĆI I i II ODVOJAK, DONJOSTUPNIČKA.
NEDJELJA 30.12.	KALINOVA, IVANČICA, POTOČNA, POVRTNICA, USKA, POVRTLARSKA; TOPOLSKA, DROBILINA, DROBILINA I i II ODVOJAK, ŠTEFANJSKA, JAPJECI, MEGLAJCI, KOVAČIČKO, KOBASI, LOPUHI, SV. FLORIJAN, JUGOVA, KATRIČEKI, KATRIČI, MAJDAČKA, DOMOVIĆEVA.
PONEDJELJAK 31.12.	ZELENA, MARKULINKA, GRAŠEVAČKA, GAJIĆ; SV. BENEDIKTA – od kapele, SV. ODVOJAK, VERNIČKA, MEDCESTAMI, RUNTASI, PAVLOVIČKA.
SRIJEDA 02.01.	TVORNIČKA, BILJANSKA, NEDELJSKA, NOVI PUT, JEZERANSKA(dio); DOMOVIĆEV BRIJEG, DOM. BRIJEG I ODVOJAK, DRAGUTINA NOVAKA, TRGOVENSKA, HORVATINCI, SELIŠTE, VOĆARSKA, GORENSKA, TRDAKOVA, LIPOVAC.
ČETVRTAK 03.01.	JEZERANSKA (nastavak), CIGLARSKA; GORNJOSTUPNIČKA, GOR.STUPNIČKI ODVOJAK, GRADEK, PRUDNICE, KRAČNICA, KRATKA, ŽITARKA.
PETAK 04.01.	PILINKA, PAVLOVAČKA, KRŠKA; PUŠKARIĆEVA, GAJ.
SUBOTA 05.01.	RIBARSKA, PREČNA, PRUŽNA, BEDEKI, DEMERJE; UNČANSKA, VRBICE, VRBICE V, BOROVIK, LUČKI ODVOJAK, VRBICE I, II i III, PREDANIĆ.
NEDJELJA 06.01.	GORNJO DEMERSKA, CVETKI, ŠTUK, IVIČKI, MAJDAKI-KOSI, MOKRICE, DARKA MATEŠE; HOJNIKOVA, DELIĆEVA, ZGRABLIĆEVA, BEDEKOVA, ROŽMANKA, BUGAROVA, IVIČEKI.
PONEDJELJAK 07.01.	KLANJEC, DEMERSKA, JOSIPA LONČIĆA, KRUGLICA, GORANA ŠIVAKA (dio); HRASTOVIČKA, HRVATSKOSELSKA, DOLENICA.
UTORAK 08.01.	GORANA ŠIVAKA (nastavak), MALJUGI, DREŽNIK; LUČKO, STARČA, KANALSKA, KARLOVAČKA, LASINJSKA, PARKANJ, POLJSKI PUT, VENTILATORSKA, GOSPODARSKA.

„Gospodine, Ti si također iznad lonaca i tava, a ja nemam vremena biti svetica i Tebi za ljubav bdjeti noću, niti mogu meditirati u jutarnjem sumraku ni u olujnom horizontu. Učini me sveticom dok pripremam obroke i perem tanjure.“

Sv. Terezija Avilska

Brazda

